totum ſit igneum. ſic paulus igne charitatis ſuccenſus quo ad deūз ⁊ quo ad proximū. Quo ad deum Ro. viij. Quis nos ſepabit a charitate dei. an anguſtia: fames. aut gladius ⁊c. Scio ⁊ certus ſum ꝙ neq₃ mors neq₃ vita neq₃ pncipatus neq₃ poteſtates. Ubi aug⁹. Dolēdum eſt ꝙ apoſtoluз horribilia tormēta non potuerūt a charitate dei ſeparare. ⁊ nos ocioſa fabula ⁊ vilia vicia. Sз quo ad dilectōem proximoꝝ Ro. ix. Cupiebam ⁊ ego anathema eſſe pro fratrib⁹ meis. i. ad tēpus ſepari a xp̄o. vt intēderet cōuerſioni iudeoꝝ ad fidem xp̄i. ⁊ ij. ad Coꝛ. xij. Ego libentiſſime impēdam ⁊ ſupimpendar pro aīabus vr̄is. ⁊ iterū ad Phil. j. Teſtis eſt mihi deus qm̄ cupiebam vos oēs in viſceribus ihū chriſti. ⁊ iterū. j. Theſ. ij. Que em̄ ē ſpes nr̄a aut gaudiū aut glorie corona. nōne vos ante dn̄m nr̄m ihm̄ xp̄m. vos glīa noſtra eſtis ⁊ gaudiū. Ecce oēs ſimul ad ſalutem feruentiſſime dilexit. Et videbat̃ ſibi ſingulare gaudium ⁊ ſolatiū ex hoc reſurgere. Tantā habuit dilectōem ad proximos qd̄ dicit Chriſ. in ſupranoīata auctoritate. Nemo intātum dilexit amicos ſicut paulus inimicos. Modo dicit aug⁹. Non nūeroſitas operum. nec diuturnitas tēpoꝝ. ſꝫ maior charitas auget meritum. Ideo de ipo dicere poſſum⁹ cum eccleſia verba thematis paſſumpta. Magnus ſanctus paulus vas electōnis vere digne glorificād⁹ Glorificādus vtiq₃ propt̃ decorē virtutū ⁊ excellentiā meritoꝝ. Nam dicit Chriſ. de laude pauli. Nil prorſus errauit q̄ paulum pratū quoddā inſigne vtutum dixerit ⁊ ſpūalem padiſum. vbi ſunt vniuerſa genera floꝝ. i. vtutum. Exēplificat Chriſoſtom⁹ ipm̄ extollēdo. quere in ſermone primo pſentis materie vbi ſupra.

De feſto purificatōnis Marie vginis.

Sermo. liiij.

Poſtquā impleti ſunt dies purgatōnis marie Lu. ij. Introductio. Feſtū vginis btē pluries in anno celebrat̃ ꝙ̄ feſtū alicui⁹ alteri⁹ ſancti. Et hoc pcipue propt̃ quattuor. Prio ppter magnā dei ꝯplacētiam. vt dicit Fortunat⁹ in vno ſmone. Grati⁹ eſt deo obſequm qd̄ mr̄i eius impendit̃ ⁊ offertur ꝙ̄ qd̄ cuilibet ſctōꝝ dirigitur. Propt̃ qd̄ dic̄ Hiero. Si ppbetico ore dn̄m i ſctis ſuis laudare iubemur. multo ampli⁹ in vgine glīoſa de q̄ ſctūſſctōꝝ proceſſit. Scd̄o propt̃ ipius dignitatem ⁊ excellētiā. Vn̄ de ea pt dici illud Eccī. xliij. Exaltate eā quātūcūq₃ poteſtis qꝛ maior ē omni laude. Aug⁹. Quid nos tātilli. qd nos anio puſilli. qd in eius laude digne referam⁹. cum ⁊ ſi oim̄ noſtrū membra vertetētur i linguas nullus eam plene laudare ſufficeret. Tertio propter pmiū fiduciā. Vn̄ hieronym⁹ de progatiuis btē vginis. Magis remūerat deus cultū qui mr̄i ſue btē virgini impēditur ꝙ̄ q̄ ſibi q̄ntūlibet vel cuilibet ſanctoꝝ miſtratur. Quarto ppter noſtrā indigentiā. Hugo. Dignum ē ⁊ iuſtum vt quā tot vicib⁹ in noſtris neceſſitatib⁹ inuocam⁹ vt eā ſedulis bn̄ficijs ⁊ obſequijs ⁊ laudib⁹ honoremus. Dic̄ em̄ Sedulius i ſuo carmie. Scio ꝙ dudūз celeſtia ac terreſtria ad inuicē corruiſſent ſi nō ea marie gr̄a ſuſtētaſſet. Ipo hodierna ſolēnitas q̄ttuor habet noīa. Primo dr̄ feſtum excellētis oblatōnis. hodie em̄ xp̄us dei filius oblatus eſt i tēplum. De quo bern̄. in hodierno ſmone. Hodie ſiſtitur creatori terre fructus ſublimis. hodie placabil̃ ⁊ deo placēs hoſtia vgineis manibus offertur in tēplo propt̃ quod i introitu canitur illud pſ. xlviij. Suſcepimus deus miſcōiam tuam i medio tēpli tui. Scd̄o dr̄ feſtum deuote obuiatōis. Hodie em̄ ſymeon ⁊ anna deuotiſſime obuiauerūt xp̄o. ⁊ glorioſa vgo maria ⁊ ioſeph etiam fecerūt nobiliſſimam proceſſionē. ⁊ ſic dr̄ feſtuз ypopanti. i. deuote obuiatōnis. Tertio dr̄ feſtum potētis illuſtratōnis. Hodie em̄ verus dei filius ihūs xp̄us reuelatus ē. hodie lux mūdi i tenebris illuxit. propt̃ qd̄ ⁊ hodie candelas ardētes portamus. Quarto dr̄ feſtum volūtarie purgatōnis. Virgo em̄ bn̄dicta benigna ac humili. mera ⁊ libera volūtate nō neceſſitate ſuauit legē purificatōnis. de quo patebit in proceſſu. Et ſub hoc nomie feſtiuitatis ſonant vba thematis vbi ſupra. In ſumma vborū preſentis euāgelij duo breuiſſime tangūtur. Primo pcepti legalis libens obſeruatio. ibi. poſtq̄ impleti ſunt. Scd̄o ſimeonis iuſti gaudēs obuiatio. ibi Et ecce hō erat in ihrl'm. De pmo dicit. Poſtq̄ impleti ſūt dies purgatōis marie ſm legē moyſi. Audiſtis ſupra ꝙ pſens feſtum q̄ttuor habз noīa oīa illa i ſerie pſentis euangelij ſm ordineз explicātur. Primo dr̄ feſtum volūtarie purgatōnis. Hoc tangit̃ ibi in pncipio euangelij. ſcз poſtq̄ impleti ſunt dies purgatōnis marie ſm legem moyſi. In lege moſayca pceptum fuit Leuit. xij. ꝙ mulier q̄ peperiſſet ſuſcepto ſemie imūda eēt ſeptem dieb⁹ a ꝯſortio hoim ſi pareret maſculū. ⁊ vltra triginta tres dies abſtineret ab ingreſſu tēpli. ⁊ duplicabātur dies poſt partum femine. Ratio. quia mulier duplex peccatum cōmiſit. iō duplici pena punita fuit. Primo ipa ſupbiuit. iō deus eam humiliauit dicens. Sub poteſtate viri eris. Geñ. iij. Scd̄o ipa fructū vetitum comedit. iō deus eā in fructu puniuit Gene. iij. In dolore paries filios tuos. Et ppter hoc etiā poſt femine parturitōem duplicabātur dies vt hūiliaret̃. qꝛ dicit mgr̄ in. ij. ſen. diſt. xxij. Mulier credidit veꝝ quod diabolus dicebat. Eritis ſicut dij ſciētes bonū ⁊ malū. Vbi aug⁹ dicit. Quō crederet mulier diabolo niſi eſſз in mēte eius ſupba pſumptio. Adam nō fuit ſeductus ſꝫ mulier. nō putabat veꝝ quod dixit diabol⁹ ſed victus amicabili beniuolētia mulieris. Et ſic mulier nō ſolum peccauit. ſꝫ virū in peccatū cōcitauit. vn̄ aug⁹. Mulier infecta ē ⁊ infecit. decepta eſt ⁊ decepit. ſeducta ē ⁊ ſeduxit. Eccī. xxv. A muliere initium pcti. p illam oēs morimur. Sed hodie eis nō eſt hoc obijciēdum: qꝛ dicit Ber. ſuper miſſus ē. Quicq̄d hūana natura p eue ſupbiaз pdidit. hoc p marie hūilitatē recupauit. Ob hoc tēpus purificatōis duplicabat̃ ad partū femie. Sз dr̄. Vtrū nūc mulier teneat̃ tpi ac pcepto purificatōnis ſbiacere. ⁊ ab ingreſſu eccl'ie abſtinere Rn̄det greg. ꝙ nō ſcribēs angloꝝ epō auguſtino di. v. c. in lege vbi dicit. In lege pcipiebat̃ vt mu-

lier ſi maſculũ pareret.xl.diebus.ſi vero feminã
lxxx.dieb⁹ ceſſaret a tẽpli ingreſſu. Nũc aũt poſt
partũ ſtatim eccl'iam ingredi nõ ꝓhibetur. Et ſb
dit ide3 greg.c.ſi mulier. Si mulier eadẽ die qua
genuit actura deo grãs intrat eccl'iam.nullo pon
dere pcĩi grauetur.ne penam vtamus in culpam
voluptas etẽm carnis nõ dolor i culpa ẽ. Hoc idẽ
etiam habet̃ extra de purificatõe poſt partũ.c.vo-
lentes. Si tñ ex veneratõne aliq̃diu abſtinere vo-
luerit.talis deuotio nõ ẽ improbãda.ꝛ ꝯſuetudo
ſup hoc inducta eſt ꝯmẽdanda. Et eadẽ rõne nec
ſacra ꝯmunio ẽ ei denegãda.niſi ex reuerẽtia vo-
luerit abſtinere. Vñ aug⁹. Sepe ſine culpa agit̃
quod venit ex culpa. Vñ etiam cũ eſurimus ſine
culpa comedim⁹.q2 culpa ꝑmi homis eſt vt eſuri
mus.hec ille.vt habet̃ di.v.c.ea.eius vo ꝯcubitu3
ꝛ ca.ſequẽti.nemo tanq̃3. Ad hanc vero legẽ oino
nõ fuit obligata btã virgo.q2 lex dicit.mulier.qđ
ſignificat corruptõem.ꝫ ipſa fuit vgo. Etia3 dicit
lex moſayca. Mulier q̃ ſuſcepto ſemie ꝯcepit ꝛpe
perit.ipa vero a ſpũſancto. Berñ. Quis nõ aduer
tit liberã eſſe btãm vginem dei matrẽ.cũ nihil in
cõſpectu eius imũdu3.nihil impuꝝ.nihil purgã-
dum inueniat̃.nec rõne matris.nec rõne prolis.
De mr̃e ſcribit̃ Cant.iiij. Tota pulchra es amica
mea ꝛc. De prole Sap.vij. Candor lucis eterne ꝛ
ſpeculũ ſine macula. Ideo dic̃ bernard⁹. O vgo
nõ eſt tibi opus purificatõe ſicut nec filio tuo cir-
cũciſione. S3 ſicut xp̃s q̃ ſm diuinitatẽ moyſi le
gem dedit apparẽs i hũanitate implere voluit.ſic
maria l3 purificatõe non indiguit.tamẽ tẽpus pu
rificatõis obſeruare voluit. ¶ Primo ꝓpter
obediẽtie exẽplum.quã videlicet obediẽtiã ꝛ nos
ꝑſtare debemus eccl'ie.j. Regũ.xv. Melior ẽ obe-
diẽtia q̃3 victima.vt dicit Berñ. Nõ credas aliqđ
bonũ placere deo qđ eſt ꝯtra obediẽtia3 eccl'ie.q2
ſm Gre. Pctm̃ paganitatis incurrit q̃ ſcrẽ eccl'ie
ꝑ inobediẽtiam ꝯtradicit. ¶ Scđo ꝓpter hoc vt
a iudeis occaſionẽ tolleret ſcãdali.al's iudei dixiſ-
ſent de ea ſicut de filio Joh.ix. Nõ eſt a deo q̃ ſab
batum nõ cuſtodit.ſi eã putaſſent trãſgredi lege3.
ꝛ ſic i ea ſcãdaliſati fuiſſent.vt dicit Gre.ꝛ habet̃
xi.q.iij.inter vba. Xp̃us ſoluit tributũ ꝓpter vi-
tare ſcãdalũ Matt.xvij. Vt nõ ſcãdaliſemus eos
ꝛ iterũ dixit Mat.xviij. Ve hõi ꝑ quẽ ſcandala fi
unt.ꝓpt̃ h̃ maria tenuit tẽpus purificatõis ¶ Ter
tio ꝓpter hoc vt ꝓfunde hũilitatis ſue vtutẽ oſtẽ
deret. Berñ. Qui vere hũilis ẽ nõ ſolum vult hu-
milis dici ꝫ ꝛ vilis reputari.ſic virgo gl'ioſa. Vñ
ipa tam pura erat ꝙ dicit Anſ. Ea puritate nite-
bat qua maior ſub deo intelligi neq̃t. Et tamẽ acſi
ipa imũda eſſ3 ꝛ purificatõe indigeret ſeipam oñ
dit. Et ſi nõ habuiſſ3 tam ꝓfundam hũilitatẽ po-
tuiſſet dicere vt bernard⁹ dicit i hodierno ſmone.
Cur abſtineã ab ingreſſu tẽpli.exquo vterus me⁹
neſciẽs virum ẽ factus tẽplum ſpũſſancti.iuxta il
lud eccl'ie. Domus pudici pectoris tẽplum repẽ-
te fit dei. Cur nõ ingrediar exquo peperi dñm tẽ-
pli.nil in ꝯceptu meo imũdum.nil i partu impu-
rum.nihil illicitũ.cum proles mea ſit fons puri-
tatis. Voluit igitur nõ ingredi ꝓpter humilitat̃
cauſam.ſciẽs ſcriptu3 Eccl'i.iij. Quanto maior es

hũilia te in oibus. Subdit tulerũt illum in ih'rlm
ꝛc. ¶ Scđo hoc feſtũ dicit̃ pie ꝛ excellẽtis oblatõ
nis. In ipo eñ dei filius portabat̃ ad oblatõnem
de quo textus.tulerũt illum i ih'rlm.ſ.a bethleem
maria ꝛ ioſeph.q2 ibi erat locus ſacrificij. Et me-
rito i ih'rlm.q2 ibidem poſt.xxxiij.ãnos.ſeipm̃ dõ
patri ꝓ nobis oibus i remedium offerre voluit.
Vt ſiſterẽt.i.offerent ſeu ꝑſentarẽt eum dño. ¶ D
S3 diceres.illud qđ alicui ſp eſt ꝑſens.q̃d opus ẽ
ei ſiſti ſe ꝑñtari.ꝫ hũanitas xp̃i fuit ſemp deo pñs
quia ꝯiũcta i vnitate pſone.igitur nõ oportuit pre
ſentari. Rñdet ſanctus Thomas pte.iij.q.xxxvij.
ar.iiij.nõ fuit neceſſe xp̃m pñtari deo acſi nõ eẽt ſi
bi ꝑſens.ꝫ hoc factum ẽ nobis i exẽplum.vt ſicut
nõ grã ſui factus ẽ deus ꝛ hõ.ꝫ vt nos ꝑ grãm ſu
am faceret deos.ſic non ꝓpter ſe circũciſus ẽ ſed
propter nos vt circũcideremur mẽte. Sic ꝛ pro-
pter nos ſiſtitur dño vt nos diſcam⁹ deo offerre.
Sed q̃d potuit dicere maria i hac oblatõne. Ber.
O pr̃ celeſt' offero tibi filiũ tuũ atq3 meũ.a me ge
nitu tpaliter.a te eternaliter.offero tibi eũ hodie i
odorẽ ſuauitatis q̃ ſeipm̃ offerre venit ꝓ toti⁹ mũ
di peccatis. Nam veniet tẽpus ꝙ nõ portabit̃ ma
nibus vgineis ꝫ brachijs crucis.offero tibi illu3
qui eſt ſacerdos ſacrificiũ ꝛ tẽplu3. De quo aug⁹.
in li.de fide. Ipe ſacerdos ꝑ quẽ ſacrificiũ offert̃.
qui eſt tẽplum in quo recõciliati ſum⁹ Ezechielis
xlvij. Vidi aquã egredientẽ de tẽplo a latere dex
tro.q̃ſi di. Offero tibi illum q̃ ſe non offert ſub te
cto.nõ in tẽplo iudaico ꝫ in excelſo crucis ligno.
De qua oblatõe dicit ꝑs.xxxix. Oblatõem ꝛ ho-
locauſtũ voluiſti.tũc dixi ecce venio. Offero tibi
veꝝ ſacrificiu3 ꝛ acceptabile ꝑ quod oia ſacrificia
veteris legis ſunt figurata.de quo.j.Coꝝ.x. Oia
in figura ꝯtingebãt illis. De qua etiã ſymõ de caſ
ſia. Agnus q̃ prefiguirat⁹ eſt ab origine mũdi ob-
latus ẽ in fine mũdi. Ber. Maria vltra ait. O pr̃
veniet tẽpus vt nõ redimet̃ ere alieno aut agno ꝫ
alios redimet ſanguine propo.nõ redimet̃ quiq3
ſiclis ꝫ alios redimet q̃nq3 vulnerib⁹ rubicũdis.
Amb. Marie vita eſt oim noſtꝝ exẽplar ꝛ diſci-
plina. Ipa oblata fuit a pentib⁹ in exẽplũ.ipa ob
tulit filiũ.ipa obtulit ꝛ ſeipa3 vt nos ita facerem⁹
ꝑs.iiij. Sacrificate ſacrificiũ iuſticie. Gloſa. Sa-
crificium iuſticie ẽ offerre deo q̃ nos recepim⁹ ab
eo.dicẽdo illud.j. Paral'.vlt̃. Tua dñe ſunt oia ꝛ
que de manu tua recepim⁹ offerim⁹ tibi.ſ.corp⁹
ꝛ aiam Eccl'i.xxxv. Da altiſſimo ſm datum eius
Pzio corpus i caſtigatõem Ro.xij. Obſecro vos
vt corpa veſtra exhibeatis hoſtiã viuẽtẽ deo pla-
centem. Secundo animam in graciarũ actõnem
Eccl'i.xxxv. Bono anio redde gloriam deo. Se-
quitur. Sicriptũ eſt i lege dñi ſc3 Exo.xiij. Quia
omne maſculinũ adapiens vuluã.i.vterũ. Hic loq̃
tur de ꝑmogenito.ſctm̃ vocabitur dño.i.pñtabit̃
dño. ¶ Dic̃ ſanct⁹ thomas pte.iij.q.xxxvij.ar
ti.iij. Duplex ꝑceptum ꝑcipiebat̃ in lege moyſi.
Vnũ generale q̃ntum ad oẽs.ſ.vt completis die
bus purgatõis.i.purificatõis offeret̃ ſacrificium
pro filio ſiue filia.vt habet̃ Leuit̃.xij. Et hui⁹ ob
latõis duplex fuit cauſa Pzia vt ꝓles nata a pctõ
i quo erat ꝯcepta expiaret̃. Scđa fuit vt etiã ꝓles

iſta dn̄o ꝯſecrarek. ¶ Scd̄m p̄ceptum i lege ſpe̾a.
le fuit de p̄mogenitis tam de boibus q̄ȝ iumentis
in memoriā plage egyptioꝝ. de quo p̄s. Et pcuſſit
om̄e p̄mogenitū egypti ab hoie vſq̄ȝ ad pecus pri
migenitis filijs leui reſeruatis. vt patȝ Exod. xiij.
Sed xp̄s erat p̄mogenit⁹. id̄ voluit nō ſoluere le-
gē ſ3 ad imple e. Mat. v. ⁊ Lu. iij. Sic decet iple-
re oēm iuſticiā. Et ſic ꝯmemorat vtrū q̄ȝ ſeruatū. li
cet nō eſſ3 obligatus p legē. eo q̄ vterū matris nō
apuit. ſ3 clauſo vtero exiuit. Hic datur exēpluȝ ⁊
doctrina p̄ſidentib⁹ id qd̄ alijs ſtatuūt p ſe ꝯſerua
re debēt. de cōſti. c. ois. Quicq̄d iuris i alteruȝ ſta-
tuit ip̄e debȝ vti eo. Sed heu iplebitur hodie illō
Mat. iij. Alligant hoibus grauia onera ⁊ iporta-
bilia. digito aūt ſuo nolūt ea mouere. Xp̄s autem
vtrū q̄ȝ ſeruauit. Primū tāgitur vbi ſupra. Scd̄m
cū ſubdit i textu. Et vt darēt hoſtiaȝ pro eo ſ̄m q̄
ſcriptum ē in lege dn̄i. ſ. Leuit. xij. Chalt. O pfun
ditas diuitiaꝝ ſapie ⁊ ſcie dei. p̄r complet figuraȝ
in filio. veritas adeſt. conditor legis cuſtodit legē
Et ſubdit. Par turtuꝝ aut duos pullos colūbaꝝ
Hec erat oblatio paupm. ſ3 diuitum agnus. Naȝ
ip̄a mater nouit filium i pauptate viuere. de quo
ij. Coꝝ. viij. Qui cum diues eſſ3 propt̄ nos egen⁹
factus ē. Et ſic voluit ꝓ ſe hoſtiam paupm offer-
re. In iſta oblatōne ſignificauit q̄ figura legis ceſ
ſare debuit. q: veritas affuit. Nam ioſeph potuiſ-
ſet hr̄e agnum quē obtuliſſ3. ſ3 vbi aderat veritas
debebat deeſſe figura. Agnus aūt q̄ offerebatur i
lege. figura erat iſtius agni xp̄i qui tollit peccata
mūdi Joh. j. Ecce i hoc qd̄ pro eo dabat̄ par tur-
turum aut duo pulli colūbarū. ſignificabat̄ q̄ ip̄e
debuit eē preciū redēptōnis p ſui ſanguis effuſio
nē. ¶ Primo in hoc q: ſanguis colūbe ē mūdiſ
ſimus. ⁊ ſic ſanguis xp̄i nulla pcti macula conta-
miatus. j. Pet. j. Non auro aut argēto corruptibi
li redēpti eſtis de vana veſtra ꝯuerſatōne. ſ3 p̄cio-
ſo ſanguie agni imaculeti ⁊ incōtamiati ihu xp̄i.
Scd̄o q: ſanguis colūbe eſt calidiſſimus. ſic ſan
guis ihu xp̄i ex feruētiſſimo amore effuſus. vt di
cit Johes i Apocal. j. Dilexit nos ⁊ lauit nos in
ſanguine ſuo a pctis noſtr̄. Tertio ē ꝟtuoſiſſim⁹
q: inſtillatus ocul' acuit viſum ⁊ remouet impedi
mētum. Et ſic ſanguis xp̄i eſt nobiliſſimū colliri-
um. Apocal. iij. Collirio vnge oculos tuos vt vi-
deas. Oculi ſpūs ſunt affectus ⁊ intellect⁹. vt dic̄
Bernard⁹. Et nos debem⁹ vngere ocl'os noſtros
ſanguie ihu xp̄i. ⁊ clare videbim⁹ miſcd̄iam ⁊ bo-
nitatē ac charitatē dei i nobis. Bernard⁹. In quo
illuxit clarius q̄ nos dilexit dn̄s q̄ȝ in ſuis vulne-
ribus. ¶ Dixi ſcd̄o tangitur i ſerie p̄ntis euange-
lij Symeonis iuſti gaudēs obuiatio. in hoc exp̄-
mitur tercium nomē p̄ntis feſtiuitatis vbi dixi q̄
dicit̄ feſtum deuote obuiatōnis. de quo text⁹. Ec-
ce homo erat i hieruſalē cui nomen ſymeon. ⁊ ho-
mo iſte iuſtus ⁊ timorat⁹. q: iſticia non ſtat ſine ti-
more. Eccli. j. Qui ſine timore ē nō poterit iuſtifi
cari. Et ſic de iob ſcribit̄ eiuſdē. j. ca. Job erat vir
ſimplex ⁊ rect⁹ ac timēs deum. Et ſic ſymeon iu-
ſtus erat p boni opatione. ⁊ timorat⁹ p mali decli-
natione. Prouer. xv. In timore dn̄i ois hō decli-
nat a malo. expectās ꝯſolationē. i. redēptōem iſrl̄
ſcȝ q̄ debebat fieri p xp̄m i bn̄ficio incarnatōnis. ſi
cut ꝓmiſit dn̄s Eſa. lj. Ego ip̄e ꝯſolabor vos. Sy-
mon de caſſia. Juſtus erat erga deū. q: viuebat ex
fide Rom. j. Juſt⁹ ex fide viuit. Et iuſt⁹ erga pxi-
mū. q: tot⁹ ppl'i expectabat ſalutē. Et ſpūſanct⁹
erat i eo. quāuis d̄s grām ſuā cōcet om̄i hoi diſpo
nēti ſe ad eā. q̄buſdā tn̄ hoib⁹ ſpēale donū cōtulit
ꝓpter cōem vtilitatē Et ſic huic ſymeōi ſpēale do
num iuſtificatōnis ꝯtulit ꝓpter cōem vtilitatem
quo dono ꝯgſceret ꝓpinquā dn̄i p̄ntiā quā ꝓmi-
ſerat p ꝓphas. Jd̄o dicit ſymō de caſſia. Et ſpūſ-
ſctūs erat i eo. ad ſciendū ⁊ docēdū futura. Et rn̄-
ſum accepit ſymeō a ſpūſancto q̄ erat i eo. nō viſu
rum. i. expiturū ſe mortē niſi videret xp̄m. ſ. oculiſ
corpis. quē videbat oculis mentis. xp̄m dn̄i. i. vn-
ctum a dn̄o meſſiam i lege dn̄i ꝓmiſſum. Aug⁹.
Rn̄ſuȝ accepit ad ſuū deſideriū q: frequēter ſuſpi
rabat i orōnib⁹ ſuis his ꝟbis. Quare tardas dn̄e
⁊ faciē tuā auertis. obliuiſceris inopie nr̄e ⁊ tribu
latōnis nr̄e. mitte dn̄e redēptorē captiuis. ꝯſolato
rem meſtis. veni dn̄e libera nos. vellē mori donec
prius viderē illū p queȝ mors vincit̄. nolo ex hoc
ſeculo recedere niſi videā illū per quē cōdituȝ eſt
ſcl'm. Dicebat nāq̄ȝ ſuſpirādo. Putas ne me inue
niat iſta felix natiuitas. putas videbo. putas du-
rabo. Jp̄e erat alter daniel vir deſiderioꝝ. cui di-
ctū eſt Dan̄. iiij. Noli timere vir deſiderioꝝ. pax ti
bi. ⁊ ꝯfortare ⁊ eſto robuſt⁹. nō te frangat etas. nō
morieris niſi videas. niſi tangas niſi amplecteris
xp̄m. Aug⁹ in ſ̄mone hodierne feſtiuitatis. Jntel
ligite fr̄es quale deſideriū ſancti p̄res habuerunt.
qui ſic ſp xp̄m affectabāt ⁊ feruēter videre. vt ipſo
viſo amplius tpaliter viuere nō affectarēt. cum tn̄
oēs ad lymbū deſcēderēt. Spūaliter ſic dic̄ Ber.
Oportet q̄ ignis deſiderij p̄cedat ſiue p̄ueniat ad
oēm aiam ad quā venturus eſt. Seq̄tur. Et venit
ſpū in tēplum. i. mot⁹ a ſpū. Origenes. Qui vult
inuenire tenere ⁊ amplexari xp̄m debet i ſpūſctō
venire i tēplum. nō in ſpū ſuperbie vt ambicioſi q̄
vſurpāt ſibi dignitates eccl'iaſticas. p̄s. cxliij. Cir-
cūornate vt ſilitudo tēpli. ſicut faciūt inanis gl'ie
cupidi. ornantes ſe varijs veſtibus vt appareant
coram hoibus. non in ſpiritu luxurie. nō in ſpiri-
tu vanitatis. vt garruli. ſed in ſpūſancto. Bernar-
dus. Qui vicia i tēplum dn̄i inducit ſpeluncā la-
tronū facit. Seq̄tur. Et cum inducerent puerū ie-
ſum parētes eius ſcȝ maria ⁊ ioſeph pater putati-
uus. vt facerēt ſ̄m conſuetudinē legis pro eo. ⁊ re
dimerēt. v. ſiclis ſicut p̄mogenita alioꝝ tribuū a
tribu Leui. Seq̄tur. Jp̄e ſcȝ ſymeon accepit eum
i vlnas ſuas. nō ſufficiebat ſibi cū videre ⁊ tāgere
ſ3 etiam recepit ip̄m gaudēter. amāter ⁊ reuerēter
in brachia ſua. Auguſtin⁹ in ſermone hodierno.
Symeon vidit ⁊ cognouit eum. intus eſt ei reue-
latus qui foris eſt natus. Cognouit eum in infan-
tia quē iudei crudeles occidebāt facientem mirabi
lia. O q̄ȝ ſepe ei oſcula imp̄ſſit. o q̄ȝ amāter euȝ in-
ſpexit. O q̄ȝ multi filij nobiliū oblati ſunt. nulluȝ
aduertebat. i illius aūt introitu totus in ſpū arde
bat. O q̄nta gr̄a potuit ei collata eſſe. Origenes.

Si a tactu fimbrie veſtimenti chriſti mulier ſana-
ta eſt. quid putandum eſt de Symeone. Subdit.
Et bñdixit deū. ſcꝫ ꝑ grãrū actionē. ⁊ dixit ſcꝫ cupi
ens mori. Nūc dimittis dñe ſeruū tuum in pace.
Amb. O ꝙ piū ſpectaculū q̄ nō niſi pij delectari
ꝓbant. ſtat virgo et mr̃. filius dei ſuſcipit̃ et de eo
ꝓpheti ʒat̃. O mira res. vidit puerulū ⁊ ex ei⁹ aſpe-
ctu intantū fuit ꝯſolatus ꝙ iā letus mori volebat.
Greg. Corporalib⁹ oculis vidit hūanitatē. int⁹ il-
luminat⁹ cognouit mundi ſaluatorē. ⁊ ipm oībus
ꝑdicauit dicēs. Nūc dimitt̃ dñe. Theop. Cogno
uit eū dñm vite ⁊ mortis. dr̄ ſm vbū tuū. i. ꝓmiſſū
in pace. Orige. Si pax mitti t̃ ad limbū. quanta q̄
eū ſuſcipiūt euntes ad lucē eternā. Potuit tūc di
cere ſymeon illud Gene. xlvj. Iā letus moriar. q2
vidi faciē tuā. Et h̄ eſt qđ ſubdit. Quia vider̃t ocu
li mei ſalutare tuū. i. filiū tuū aut ſaluatorē. Aug.
in libro de nuptijs. Eadē fides q̄ ſaluat nos ⁊ anti
quos ſaluos faciebat. Subdit. Qđ ſalutare para
ſti. ſcꝫ nō ſolū viſibile ꝫ etiā palpabile. ante facieꝫ
oim ꝑploꝝ. Iordan⁹. O attende ſagacitatē hui⁹
venerādi ſenis. q̄ cū tanto ʒelo poſtulauerat ſalu-
tare iſrl̃. qđ poſtq̄ꝫ tanto voto potit⁹ ē. exclamauit
ſe vidiſſe oim ꝑploꝝ ſalutē. Et dr̄ notant̃ ante fa-
ciem ⁊c̄. Theop. Vt ei⁹ incarnatio oibus appare-
ret. Quarto dr̄ hoc feſtū potētis illuſtratōis. De
q̄ in textu. Lumē ad reuelationē gētiū. dr̄ Atha-
naſius. Gentes ante aduentū xp̄i erāt in vltimis
tenebris ꝯſtitute. q2 infidelitatis cauſa erāt cogni
tione diuina ꝑuate. Has ꝗ̄ gentes multipl̄r illu-
minauit. ſcꝫ doctrinis miracul̄ ⁊ ſacramētis. Ido
merito dr̄. Lumē ad reuelationē gētiū. Seq̄tur. ⁊
gloriā plebis tue iſrl̃. q2 de iſrl̃ natus eſt ſm carnē
⁊ h̄ reddebat eis magnā gloriā. Sꝫ illi⁹ glie pauci
ex eis ſe ꝑticipes fecerūt. nec hodie faciunt. Et ſic
q̄nto maior tūc fuit eoꝝ glia. tāto maior tūc eoꝝ
ignominia. ita ꝙ iplebit̃ in eis illđ Oſee. iiij. Glo-
riam eoꝝ in ignominiā cōmutabo. G ¶ Nota
hodie candelas ardētes deferim⁹. ⁊ h̄ rōne virgi-
nis. rōe xp̄i. ⁊ rōne nr̄i. Primo rōne vgĩnis. ad ſi-
gnificandū ꝙ ipſa purificatōe nō indigebat. ꝫ to-
ta rutilabat. Primo i carnis integritate. Et ſigni-
ficat̃ hoc ꝑ cerā. nam ſicut cera generat̃ ex apib⁹ ſi
ne corruptōe. ſic maria xp̄m genuit et in euū vir-
go ꝑmāſit. ſm illud Iſa. vij. Ecce virgo cōcipiet ⁊
pariet filiū. Ideo canit̃ hodie. Erubeſcat iudeus
infelix q̄ dicit xp̄m ex ioſeph ſemine eē natū. Se-
cundo rutilabat in mētis puritate. ⁊ h̄ intelligit̃ ꝑ
ligmen occultatū ⁊ candidū. ꝑs. xliiij. Ois gloria
eius filie regis ab int⁹. Illa puritas fuit tā magna
ꝙ nullū ſuo aſpectu alliceret. ꝫ oms imundos co-
gitatus in ſingul̄ extinguebat. Iſid. Sicut odor
cedri fugat venenoſos vermes. ita puritas vgĩnis
venenoſos cogitatus. Quapropter de ipa ſcribit̃
Eccli. xxiiij. Quaſi cedrus exaltata ſum in liba-
no. Tercio rutilabat ſingulari ſanctitate. Et hoc
intelligitur ꝑ benedictionē candele. ꝑs. xlv. San
ctificauit tabernaculū ſuum altiſſimus. Bernhar
dus. Puto ꝙ copioſior gratia ſanctificatōis in ip-
ſam deſcendit q̄ꝫ in aliam creaturā aliquam a filio
dei. qui nō ſolum ipſius ortū ſed totam eius vitaꝫ
ſanctificauit. Vnde ⁊ ipſa rutilabat i ſpeciali cla
ritate. ſcilicet cōuerſationis. que per lumē ardens
intelligitur. Vnde ambroſius in libro de virgini
tate. Ex vita marie tanq̄ꝫ ex ſpeculo refulget ſpe-
cies caſtitatis. forma virtutis. ⁊ magiſteriū ꝓbita
tis. Talis fuit vita marie vt eius vita omniū eſſet
noſtrū diſciplina. hec ille. H ¶ Secūdo lumē
ſignificat xp̄m ꝓpter tria que ſunt in lumine ſicut
cera. ligmen et ignis. per que ſignificant̃ tria que
ſunt in xp̄o. Primo cera que eſt pura ⁊ abſq̄ꝫ cor-
ruptione apum genita. ſignificat corpus xp̄i na-
tum de incorrupta virgine. Secundo ligmen la-
tens in cera ſignificat animā in corpore latentem
Tercio ignis vel lumen ardens ſignificat ipſius
deitatem que ad modū ignis rubiginē conſumit
peccatoꝝ. ⁊ lumen gratie ⁊ glorie preſtat. ¶ Ter-
cio portamus candelas ratione noſtri. et hoc etiā
ex tribus ſumitur. Vnde primo per ceram intel-
liguntur opera noſtra que celeſti rore gignuntur.
Iſaie. xxvj. Omnia opera noſtra operatus es do
mine. ij. Chorinth. iij. Non ſumus ſufficientes ali
quid cogitare a nobis tanq̄ꝫ ex nobis. Secundo
per ligmen quod eſt occultatū intelligitur inten-
tio noſtra que debet eſſe in abſcondito. Gregori⁹
Sic fiat opus in publico vt intētio maneat in oc
culto. Et debet eſſe candida. Luce. xj. Videte ne
lumen quod eſt in vobis tenebre ſint. id eſt inten
tiones peruerſe. quoniā dicit magiſter in. ij. di. xl.
Actus ſimpliciter mali ſunt qui peruerſam inten
tionem habent. Tercio per ignem ſignificat̃ cha-
ritas quā debemus habere in operibus noſtris.
Luce. xij. Ignem veni mittere in terram quid vo
lo niſi vt ardeat. ignē ſcilicet charitatis. Bernhar-
dus. Opera noſtra i feruore charitatis ſunt agen
da. Mathei. v. Sic luceat lux veſtra corā homini
bus vt videant opera veſtra bona. Supplicem⁹
igitur virginem mariā vt lucem. id eſt xp̄m filium
eius dignetur ꝓ nobis intercedere. vt mereamur
hic illuminari per gratiam ⁊ in futuro per gloriā
Amen.

¶ Sermo. lv. ¶ Ad idem.

Vlerunt illū in hieru

t ſalem vt ſiſterent eum domino. Luce. ij.
I ¶ Nota hoc feſtū habet tria noia. Pri
mo dei feſtū voluntarie purgationis. ſcđo pie ob-
lationis. tercio clare illuſtrationis. Et ſm hoc ꝑ-
ſens feſtuꝫ dat formā tribus generibus hominū
quomodo ⁊ per que deo placeant. ſcilicet incipi-
entibus ꝓficientibus et contēplantibus. vt pare-
bit in proceſſu. ¶ Dixi primo illud feſtuꝫ dicitur
voluntarie purgatōnis. Diceres. cur hoc ſeruauit
maria cuꝫ purgatione nō indigeret. quia ſm legē
ad eandē obligata nō fuiſſet. Rñdet̃. verū eſt puri
ficatione nullatenus indiguit. nec ad eandē obli-
gabatur. voluit tamē purificari. ⁊ ꝑcipue ꝑmo vt
a iudeis occaſionē ſcandali tolleret. Secundo vt
ꝓfunde humilitatis ſue virtutem oſtenderet. De
his quere in ſermone ꝑcedenti. Tercio nobis in
exemplū vt formā imitandi ꝑſtaret. vel vt ſpūalis

purgatiõis nobis ſignũ demõſtraret. Amb. Ma
rie vita ẽ nobis exẽplar et doctrina. Sicut maria
poſt tps purificatõis in tẽplũ materiale venit. ſic
nos in tẽplũ eternitatis veniemꝰ cũ ab oi immundi
cia purgati erimꝰ. Dicit Chriſ. ⁊ hʒ de ꝯſe. diſ. iiij.
c. nõ põt. vbi dr. Non põt qs grãm vite celeſtis ac
cipere niſi purgatꝰ fuerit ab oi ſorde ¶ Debet
igit ꝗlibet cũ maria purgari in corde ore ⁊ opere.
Eccli. vij. De negligẽtia purga te cũ paucis. ſcʒ cũ
cõtritione ꝯfeſſione ⁊ ſatiſfactõne. Primo dʒ pur
gari cor. Iac. iiij. Purificate corda vr̃a. Et h̄ tripl'r
ſcʒ ab oi defectu culpabili. ab affectu voluptatis.
⁊ ꝗmaxime a pctõ mortali. Math. xv. De corde
em̃ exeũt cogitatões male. homicidia. adulteria.
fornicatões. furta. falſa teſtimonia. blaſphemie ⁊c̃.
Merito purgandũ ẽ vt hortat᷑ vnũquẽqȝ ꝓpheta.
Hiere. iiij. Laua a malicia cor tuũ. Hanc purga-
tionẽ deſiderabat dauid toto corde in ps. l. cũ di-
xit. Cor mũdũ crea in me deꝰ. Nõ qr dr Augꝰ. A
ſolis puris mũdiſqȝ cordibꝰ deꝰ haberi ⁊ teneri po
terit. Et iterʒ Math. v. Bti mundo corde qm̃ ipſi
deũ videbũt. Scdo dʒ purgari os ab oi inhoneſta
locutõe. ad Eph. iiij. Ois ſermo malus ex ore vr̃o
nõ ꝓcedat. ⁊ ad Eph. v. Fornicatio aut ois immũ-
dicia aut auaricia nõ nomiet᷑ in vobis ſicut decet
ſctõs aut turpitudo aut ſtultiloquiũ. ⁊ ſic de alijs
ꝗ ad rẽ nõ ptinẽt. Nõ qr dr ſaluator Math. xij. Ex
verbis tuis iuſtificaberis ⁊ ex verbis tuis ꝯdẽna-
beris. Et ibidẽ. De oi verbo ocioſo qđ locuti fue-
rint hoies reddẽt rõnẽ i die iudicij. Prouer. xviij
Mors ⁊ vita i manu lingue. Idcirco dr ſalemon
Prouer. xxj. Qui cuſtodit os ſuũ ⁊ linguã ſuam
cuſtodit ab anguſtijs animã ſuã. Propt᷑ qđ dicit
dauid in ps. cxviij. Statue ſeruo tuo eloquiũ tuũ
in timore tuo. Sic heſter ſancta eiuſdẽ. xiiij. c. Da
dñe ſermonẽ cõpoſitũ in os meũ. Debemꝰ ergo ⁊
nos purgare os nr̃m p legitimã cõfeſſionẽ. humi-
lem ⁊ deuotã orõnẽ. qr dr Baſiliꝰ. Per orões pu-
riſſimas oia nobis vtilia tribuunt᷑. ⁊ cuncta noxia
effugant᷑. Tercio debemꝰ purgare manꝰ ab omni
illicita ⁊ inutili opatõe. Iaco. iiij. Emũdate manꝰ
pctõres. Et merito. qr in vnoquoqȝ verificabit᷑ il-
lud ps. xvij. ſm puritatẽ manuũ. i. opeꝝ meoꝝ re-
tribuet m. Apoc. xiiij. Opa ei illoꝝ ſequunt᷑ illos
Debemꝰ igit᷑ purgare opa nr̃a p elemoſynarũ lar
gitionẽ. Luc. xj. Date elemoſynã ⁊ oia mũda vo-
bis erũt. Thobie. iiij. Elemoſyna ab omi pctõ ⁊ a
morte liberat. ⁊ nõ patiet᷑ aias ire i tenebras. Hu-
iuſmodi igit᷑ purgatio reꝗritur ad incipientes. Et
merito debẽt eſſe purgati. quia dr Apoc. xxj. Ni-
hil coinꝗnatũ intrabit. Hãc puritatẽ habuit Iob
eiuſdẽ. xxvij. c. Non reprehendit cor meũ in oi vita
mea. in h̄ ſtat glĩa nr̃a. O felix eſſet ꝗ dicere poſſet
cũ aplo. ij. Chor. j. Gloria nr̃a hec ẽ teſtimoniũ
ꝯſcie nr̃e. ¶ Scdo pñs feſtũ dicit᷑ feſtum pie obla
tionis. Bern. Hodie maria obtulit pmogenitum
ſuũ dicẽs. O pr̄ celeſtis offero tibi filiũ tuum atqȝ
meũ. a me genitũ tpaliter. a te eternalit᷑. offero ti-
bi eũ hodie in odorẽ ſuauitatis ꝗ ſe offerre venit
ꝓ totius mũdi pctis. Nam veniet tps ꝙ non por-
tabit᷑ manibꝰ virgineis: ſed brachijs crucis. Offe-
ro tibi illũ qui ẽ ſacerdos ⁊ ſacrificiũ et tẽplũ. De
quo Augꝰ. in lib. de fide. Ipſe eſt ſacerdos p quẽ
recõciliati ſumꝰ. ſacrificiũ quo recõciliati. ⁊ tẽplũ
in ꝗ recõciliati ſumꝰ. Ezech. xlvj. Vidi aquã egre
dientẽ de tẽplo a latere dextro. Potuit etiã dicẽ.
Offero tibi illũ ꝗ ſeipm̃ offert. nõ ſub tecto nec in
tẽplo iudaico. ſed in excelſo crucis ligno. De qua
oblatione ps. xxxix. Oblationẽ ⁊ holocauſtũ no
luiſti. tũc dixi. ecce venio. Offero tibi hodie verũ
⁊ acceptabile ſacrificiũ p oia ſacrificia veteris leg̃
figuratũ. De quo. j. Choꝝ. x. Oia in figura ꝯtinge
bant illis. Dicit ſymon de caſſia. Agnus ꝗ figura
tus ẽ ab origine mũdi oblatꝰ ẽ in fine mũdi. Pro
pter qđ dr glo. ad hebre. x. Deus nũqȝ delectatus
fuiſſet in odoribꝰ illis. ſʒ tm̃ in fide offerẽtis ⁊ deſi-
derio future oblatõis ¶ Ad qđ loquit᷑ ſanctꝰ
Tho. in prima ſcđe. q. ciij. ar. ij. ꝙ cerimonioꝝ ob-
ſeruatio fuit quedã fidei ꝓteſtatio inquantũ erat
figura xpi. Et licet in veteri lege offerebant ſacrifi
cia ꝓ pctis. hoc nõ fuit ideo ꝙ ſacrificia iſta a pec
catis mũdarẽt ſʒ quia erãt quedã ꝓteſtatões fidei
ꝗ mũdabant. Et ſic nõ erat ex vi ſacrificioꝝ ſed ex
fide ⁊ deuotõe offerẽtiũ ad figurãdũ expiationẽ a
pctis ꝗ fiẽda erat p xpm. Moralit᷑ nob in exẽplũ
Dñ hiero. In maria hẽtis expſſe magiſteria ꝓbi
tatis. ꝗd eligẽ. ꝗd reſpuẽ. ꝗd ſeꝗ debeatis. ipſa fuit
oblata a pentibꝰ i tẽplũ. ipſa obtulit filiũ. ipa obtu
lit deo ſeipſaʒ vt nos ita faceremꝰ. Qđ docet ps.
iiij. Sacrificate deo ſacrificiũ iuſticie ⁊ ſperate in
dño. Glo. Sacrificiũ iuſticie ẽ ſingula offerre deo
ꝗ ab eo recepimꝰ. dicẽdo illud. j. Paral. vlt. Tua
dñe ſunt oia. ⁊ ꝗ de manu tua recepimꝰ offerimus
tibi. Sed qr ſm Augꝰ. ex largitate diuina que re-
plet omẽ aial bñdictiõe. tria genera bonoꝝ hoies
recipiũt. ſcʒ tpalia. corporalia ⁊ ſpũalia. hoc ẽ. res
corpꝰ ⁊ animã. ⁊ de eiſdẽ debemꝰ hodie offerre ob
lationes ne appareamus ingrati. ¶ Ad hoc
ſeipm̃ dei filiꝰ dedit in exẽplũ. Primo obtulit bo
na deo patri. cũ celeſtẽ mãſionẽ reliꝗt. et in exiliũ
mũdi venit. Hiere. xij. Reliꝗ domũ meã. dimiſi
hereditatẽ meaʒ. Quod idẽ. c. xiiij. admirans ait.
Quare futurus colonus es i terra. ⁊ quaſi vir va-
gus declinans ad manendũ. Et hoc ꝓpter nos. ij.
ad Choꝝ. viij. Cum diues eſſet ꝓpter nos egenus
factus eſt. Math. viij. Vulpes foueas habent et
volucres celi nidos. filius aũt hois nõ habet vbi
caput ſuũ reclinet. Scdo obtulit corpus. Iſaie. l.
Corpus meũ dedi ꝑcutientibꝰ ⁊ genas meas vel-
lentibus. faciẽ meã nõ auerti ab increpantibus et
cõſpuentibus in me. ad Tytũ. ij. Dedit ſeipſum ꝓ
nobis vt nos redimeret ab iniquitate. Tercio ani
mam. Hiere. xij. Dedi dilectã animã in manꝰ ini
micoꝝ. Sic ergo ⁊ nos hortamur Eccli. xxxv. Da
dño ſm datũ eius. Primo tẽporalia. Eccli. xiiij.
Dignas oblatões offer. ſcʒ qđ iuſte acquiſitũ eſt.
Eccli. xxxv. Oblatio iuſti ipinguat altare. et odor
ſuauitatis eſt in cõſpectu altiſſimi. Malachie. iij.
Erunt domino offerẽtes in iuſticia ⁊ placebit do
mino. Et ecõtra Eccli. xxxiiij. Immolans ex ini-
quo maculata eſt oblatio. Iſaie. lxj. c. Ego domi-
nus diligens iuſticiam ⁊ iudicium. ⁊ odio habẽs
rapinam in holocauſtũ. Eccli. xxxiiij. Qui offert
ſacrificium de ſubſtantia pauperũ quaſi qui vicit

mat filiũ in ꝯſpectu p̄ris ſui. Ubi dicit Greg. ⁊ h̄r
j.q.j.nõ eſt.int̄ cetera. Quãtꝰ ſit dolor p̄ris ꝑpen-
damꝰſi in eiꝰ ꝯſpectu filiꝰ victimet̄. ⁊ hic facile co-
gnoſcit̄ q̄ntus in deo dolor exaſperat̄ q̄n ei ſacrifi-
ciũ ex rapina tribuit̄. Jdõ q̄ in dei ſacrificio offert
ex ſcelere oipotentis dei irã non placat ſed irritat.
¶ Scdõ corpore.ad Ro.xij. Obſecro vos ꝑ mi
ſericordiã dei vt exhibeatis corpora vr̃a hoſtiã vi
uentẽ.ſanctã.deo placentẽ ⁊ h̄ ꝓpter duo. Primo
ꝓpter debitũ recõpenſatõis. Bern̄. Quid tibi dux
eſſe poterit cũ recordatꝰ fueris ꝙ dn̄s nr̄ ih̄s dedit
corpus ſuũ ꝑcutientibꝰ. ⁊ amaros cruciatus ſuſti
nuit. ne tu ꝑpetuas ſuſtineres penas. Un̄ apl̄us
Heb.x. Scti̅ficati ſumꝰ ꝑ oblationẽ corp̄is ih̄u xp̄i
in eo ꝙ ſeip̄m obtulit imaculatũ deo dignũ vt re-
cõpenſam in corpore nr̄o faciamꝰ. Scdõ ꝓp̄t debi
tum ſatiſfactõis.q2 cũ mẽbris corp̄is deũ offendi-
mus dignũ ẽ vt ꝑ eadẽ emẽdemꝰ. Sap.xj. Per q̄
q̄s peccat ꝑ hec ⁊ punit̄. Ro.vj. Sicut exhibuiſtiſ
mẽbra vr̄a ſeruire imũdicie ⁊ iniq̄tati ad iniq̄tatẽ.
ita nũc exhibere iuſticie in ſctificatõnẽ. Tercio de
bemꝰ offerre animã.j. Pe.ij. Offerte ſp̄uales ho-
ſtias deo.q2 nullũ deo dignꝰ ⁊ vtilꝰ ſacrificiũ of-
ferri p̄ot q̄̄ qd̄ meliꝰ ⁊ nobiliꝰ ẽ. ⁊ ſic ſp̄us nobiliſſi
mũ eſt. De q̄ Bern̄. in meditationibꝰ. Totꝰ ſiq̄dẽ
ille mũdus ad vniꝰ anime p̄ciũ eſtimari non p̄ot.
¶ Sunt igit̄ offerẽtes animã in triplici differẽ-
tia. Primi in ꝯtritione cordis vt incipiẽtes. illi in
ſpiciunt pctã q̄ cõmiſerunt. ⁊ quõ animã macula-
uerunt. ⁊ deũ offenderũt. Et ſic lachrymis deo re
conciliant̄. ps.l. Sacrificiũ deo ſp̄us ꝯtribulatus
Dan̄.iij. In ſp̄u hũilitatiſ ⁊ aio ꝯtrito ſuſcipiamur
a te. Hec ẽ oblatio par turturũ.i. duplex cõtritio.
ſcꝫ timoris pene quã meruimꝰ. ⁊ timoris dei quẽ
offendimꝰ. dicẽdo cũ ps.cxxxvj. Sup flumina ba
bilonis illic ſedimꝰ ⁊ fleuimꝰ dũ recordaremur ſy
on.i.ſalutẽ ꝑditã. Eſa.lix. Quaſi colũbe meditan
tes gememꝰ. Rich. de ſctõ victo. Tũc pctõris ſalꝰ
incipit cũ veracit̄ ꝓ delictis ingemiſcit. Scdĩ offe
runt animã i gr̃arũactõe. ⁊ eſt ꝓficientiũ. hi inſpici
unt bn̄ficia q̄ receperũt. Nã ꝯſiderãt ꝙ pctõꝝ ma
cule ſunt abſterſe. ⁊ dn̄s dedit tp̄s penitẽdi. ⁊ cõtu
lit gr̃am ſine oi merito. ad Tytũ.iij. Non ex opi-
bus iuſticie q̄ fecimꝰ nos. Et ſic q̄ſi admirãs ꝓfici
ens incipit deũ laudare. dicendo cũ ps.cij. Bn̄dic
aia mea dn̄m. et oia q̄ intra me ſunt noi ſctõ eius.
q.d. Ego te offendi. tu m̄ ꝑpeciſti. ſubiũgit ps.cij.
Bn̄dic aia mea dn̄o. ⁊ noli obliuiſci om̄es retribu
tiones eiꝰ. Eccl̄i.xxxv. Bono aio redde gloriã deo
ſcꝫ xp̄e infinita bn̄ficia eiꝰ. Bern̄. Nihil nos ita ad
gr̃arũactionẽ inflãmat ſicut frequens bn̄ficioꝝ re
cordatio: q̄ ſunt innumerabilia. dedit tibi bona tẽ
poralia ad ſuſtẽtandũ. naturalia ad miniſtrandũ
bona ſp̄ualia ad ſctificandũ. gr̃am in pctõꝝ remiſ
ſionẽ. virtutũ collationẽ. meritoꝝ multiplicatõeꝫ
ad ſp̄ualẽ iuſtificatõnẽ. Dic igit̄ cũ ps.cxv. Quid
retribuã dn̄o ꝓ oibus q̄ retribuit m̄. Dedit em̄ ſe-
ip̄m in incarnationẽ. in redẽptionẽ. in cibarioꝝ et
in p̄mioꝝ retributionẽ. Et econuerſo dicetur tibi
Gene.xv. Ego ero merces tua magnimis. Aug.
in ep̄la ad marcellũ. Nil melius aio geramꝰ. ore
ꝓmamus. ⁊ calamo ſcribamꝰ q̄̄ ꝙ deo gr̃as aga-
mus. ps.lxx. Tota die repleat̄ os meũ laude. Su
per q̄ dicit Augꝰ. Quid ẽ tota die niſi ſine inter-
miſſione laudare. ps.xxxiij. Benedicã dn̄m in oi
t̄pe ⁊c̄. In ꝓſperis.q2 cõſolaris. In aduerſis quia
argueris. ¶ Tercio offerũt animã in feruẽti dile-
ctione. ⁊ ẽ ꝑfectoꝝ. Illi ſolũ ꝯtẽplant̄ deũ a q̄ eis
oia bona ꝓuenerũt. q2 cũ fortior ſit oibus affecti-
bus in eiꝰ virtute aia efficacit̄ offert̄. Qualis autẽ
debet eſſe charitas vt deo aia nr̄a ꝑfecte offeratur
docemur Eccl̄i.xxxv. Da altiſſimo ſc̄m datũ eius
qd̄ ẽ intãtũ dicẽ. In tanto amore offer animã tuã
deo in q̄nto ille animã ſuã ꝓ te dedit. Ad hoc etiã
hortamur Cant̄.viij. Pone me ſicꝫ ſignaculũ ſup
cor tuũ. impꝛeſſione ſigilli forma eiꝰ impꝛimit̄. In h̄
ergo ꝙ d̄r. pone me. hortat̄ nos vt ſub ea dilectiõe
q̄ ipſe animã ſuã ꝓ nobis poſuit. ſub eadẽ forma
ei nos animã noſtrã offeramꝰ. Maximã aũt cha-
ritatẽ in oblatione aie ſue ꝓ nobis exhibuit. Joh.
xv. Maiorẽ charitatẽ nemo hꝫ vt animã ſuã quis
ponat ꝓ amicis ſuis. Sic ⁊ nos. Cant̄.viij. Fortis
eſt vt mors dilectio.j. Joh.iiij. Perfecta charitas
foris mittit timorẽ. Grego. Qui ꝑfecte deũ amat
eq̄nimiter oia portat. Hec tria ſacrificia figurant̄
in veteri lege. oblatio ꝓ pctis deſignat cõtritionẽ
⁊ eſt incipientiũ. Hoſtia pacifica p̄figurat gratia-
rũactionẽ. Holocauſtũ ⁊ totũ incẽſum ſignificat
intẽſum ſiue ardentẽ dilectionẽ. ⁊ ẽ ꝑfectoꝝ. Hoc
eſt par turturũ q̄ eſt auis ſolinaga. Et bina ponit̄.
q2 vita cõtẽplatiua req̄rit duo. deſpicere terrena ⁊
deſiderare eterna. ps.cvj. Aſcendũt vſq3 ad celos
⁊ deſcẽdũt vſq3 ad abyſſos. Cõtẽplatiuoꝝ duplex
eſt gemitꝰ. amoris ⁊ deuotõis. amoris ꝓ ꝯ̄ſiderio
patrie. ps. Heu m̄ q2 incolatꝰ meꝰ ⁊c̄. Job.x. Te-
det animã meã vite mee. Gre. Tũc p̄ns vita tede
re incipit cũ diuinus amor in corde dulceſcit. Ge
mitus aũt deuotõis ex ꝯſideratõe dn̄ice paſſionis
fit. Augꝰ. In valle lachrymaꝝ ſumus in q̄ magis
flendũ ẽ q̄ minꝰ flemus. Bern̄. Quis p̄ot ꝑtrãſire
ſiccis oculꝭ ꝙ lancea militis ꝑtrãſijt latus ſaluato
ris. ¶ Tercio p̄ns feſtũ d̄r clare illuſtratõnis. Re-
uera q2 ille hodie viſibilit̄ apparuit q̄ ſua clarita-
te celũ ⁊ terrã illuminauit. imo celis ⁊ terris lucẽ
p̄ſtat. Hodie v̄o ſitr illa ſe oñdit cuiꝰ ortũ ſalemõ
in ſp̄u cognoſcẽs in cãticis ſuis.c.vj. admirãs in-
quit. Que eſt iſta q̄ ꝓgredit̄ q̄ſi aurora ꝯſurgens
pulcra vt luna. electa vt ſol. Illa ẽ de cuiꝰ natiuita
te eccl̄ia pſallendo d̄r. Natiuitas ẽ hodie ſcẽ ma
rie v̄ginis. cuiꝰ vita inclita cũctas illuſtrat eccl̄ias
In huiꝰ figurã hodie fit ꝓceſſio cũ accẽſis ſiue ar-
dentibꝰ luminibꝰ. ⁊ h̄ ꝓpter xp̄m. ꝓpter virginẽ. et
ꝓpt̄ nos. De p̄mis duobꝰ q̄re in p̄cedẽti ſmone.
¶ De tercio ſciendũ vnuſq̄ſq3 noſtrũ hodie lu-
men debet portare in manu ſua ſc̄m ſtatum ſuum
Primo incipientes debẽt portare lumẽ gr̃e. De
quo Augꝰ. Gr̃a eſt lumen aie faciens hoiem pec
cata cognoſcere. Nam ſicut lumẽ in aere expellit
tenebras. ſic dei gr̃a omne peccatũ. ꝓpter qd̄ dicit̄
Iſaie.lx. Surge illuminare hierl̄m quia venit lu
men tuũ. Quanto hõ magis per gr̃am illumina-
tur tanto ꝑfectius purgat̄ ⁊ clarius lucet. Purga
tur p̄mo a prauis cogitationibꝰ. Scdõ ab inani-
bus locutionibꝰ. Tercio ab oibus illicitis opera-

tionibꝰ. ¶ Scđo ꝓficientes hodie debēt portare lumē triplex. Primo in corde lumē intētionis recte. Luce. xj. Vide ꝙ lumē qđ in te eſt ne tenebre ſint. i. intētio ꝑuerſa. Bern. Intētio vicioſa viacioſam facit animā. Grego. Intētio ꝓſtat fundamētum opi nr̄o. Scđo lumen veritatis in ore ſincere inſtruēdo ꝓximū. ad Gal. vj. Si qs ꝓoccupatus fuerit in aliq̄ delicto vos q̄ ſpūales eſtis inſtruite hmōi. j. Petri. iiij. Si qs loqtur q̄ſi ſermones dei loqtur. Tercio in manibꝰ lumen opationis bone. Math. v. Sic luceat lux vr̄a corā hoibus vt videant opa vr̄a bona. ad Phil. ij. Sitis ſine repheñſione in medio nationis praue. inter q̄s lucetis ſicut luminaria mūdi. Lumē eñ manifeſtat ſeipm. et ſic taliū hoim ꝑ opa bona lumē ardet. ꝛ ſic ſm Bern. Oia opa nr̄a in feruore charitatis ſunt agēda. Tercio ꝑfecti ſeu ꝯtēplantes debēt portare lumen deuotōis. vt dicē poſſint illud ps. iiij. Signatū eſt ſup nos lumē vultus tui dñe. Hi etiā repleti debēt eſſe ſpūſctō cū ſymeone ꝛ intima emittere ſuſpiria. ¶ Et nota ħ lumē deuotōnis intime tria hꝫ. ſcꝫ ſplendorē. ardorē ꝛ dulcorē. Splendorē cognitionis. ardorē dilectōis. ꝛ dulcorē ꝯſolationis. Primo hꝫ ſplendorē cognitōis. ps. In lumie tuo videbimꝰ lumē. Ipſa nāqꝫ aīa in illa deuotōe ſentit ſe miſericordiā ꝯſecutā in remiſſione pctōꝝ. ꝛ ideo velit nolit ſe cōtinere nō poterit q̄n deū diligat. dicēdo illud Actuū. xij. Nunc ſcio vere q2 miſit dñs angelū ſuū ꝛ liberauit me. Ecce quō ſurgit Scđm eſt ſcꝫ ardor dilectōis. Vñ q̄nto excellentior eſt ſplendor cognitōis. tāto magis augmentať ardor dilectōis: Et ex ħ tunc ſeqtur terciū ſcꝫ dulcor ꝯſolatōis. Vñ ꝯſiderans in ardore dilectōnis aliq̄d poſſe facē in q̄ bñficijs dei correſpondeat. et nihil dignū inueniēs neceſſe hꝫ flere ex dilectōis ſuauitate ꝛ ardore. ps. xxxviij. In meditatōe mea exardeſcet ignis. Et itex ps. lxvij. Sicut fluit cera a facie ignis ſic liqueſcit aīa ex dulcedīe deuotionis. Et hꝫ in ħ fletu dicē illud ps. cxv. Quid retribuā dño ꝓ oibus que retribuit m̄. Non videť ſibi aliq̄d dño retribuē. Bern. dicēs. Diligā te dñe ꝓ dono tuo ꝛ modulo meo minꝰ iuſte ꝫ plane ꝛ pro poſſe meo. Illud lumē hꝫ ꝑncipiū mediū et finē. Principiū ꝯſiſtit in ꝯſideratōe bñficioꝝ q̄ñ nō hꝫ de pctis ſollicitationē. q2 iā ſunt purgata. tūc conuertit ſe ad dei bñficia recolenda. ꝛ videt tantū cumulū q̄ntū ē ſpaciū inť celū ꝛ terrā. incipit admirando dicē illud. ij. Reg. vij. Quis ego ſum dñe. ꝛ q̄ domꝰ mea. q2 adduxiſti me vſqꝫ huc. q. d. Tantā miſericordiā feciſti mecū. tā admirabilē bonitatē tuā oñdiſti m̄. Augꝰ. Cū dei miſeratōes attendo. ſic m̄ videť ſi ꝓbas ē dicē q̄dāmodo nihil agit deꝰ niſi ſaluti mee ꝓuideat. oim oblitꝰ q̄ſi m̄ ſoli velit vacare. Mediū. poſt ħ in medullis cordis dulceſcit dñs. vt q̄ ꝑus diligebať ꝓpť bñficia nūc ꝓpter ſe ipm diligiť. Et oia ſua obſeq̄a ordiat talis vt ſolū deo placeat nihil amplꝰ deſiderans. dicēs cū ps. lxxij. Quid m̄ ē in celo ꝛ a te q̄d volui ſup terram defecit cor meū ꝛ caro mea. dñs ps mea in eternū. Finis aūt huiꝰ deuotōis eſt vehemēs deſideriū q̄ aīa nitiť venire ad amplexū ſūmi boni cū ſymeone. ꝛ vehemēter deſiderat ꝑñtiā eiꝰ quē diligit. Et pōt dicē illud Job. xxxj. Quis m̄ det vt deſideriū meū audiat oīpotēs. ac ſi dicēt. Non ſurgo. nō excitor de puluere donec veniet et oſculeť me oſculo oris ſui. Canť. j. Cum aīa ſentit ſic ſe accenſam ſcire hꝫ ꝙ iuxta ſe ē dñs. Et ſic q̄ſi ſpūalibus brachijs amplectiť illū. Et ſic pōt dicē illud Canť. iij. Inueni quē diligit aīa mea. tenui illū nec dimittā. Ex hac ꝯſolatōe ꝯñter ois ꝯſolatio corporis extinguitur. Tunc ꝯñter aīa deſiderat de labore ad requiē. de tribulatōe in leticiā. de ꝯtumelijs i gloriā dicēs cū ſymeone. Nūc dimittis dñe ſeruū tuū in pace. Quō m̄ ꝛ vobis ꝓſtare digneť ꝛc̄.

¶ Sermo. lvj. ¶ Ad idem.

Tulerunt illū in hieruſalem vt ſiſterēt eū dño. Luc. ij.

¶ Ubi notandū ſup ꝟba thematꝫ. dicit. tulerūt illū in hierl'm. Itē hierl'm fuit locus ſacrificij vbi erat tēplū. ꝛ ſic tuleꝛt in hierꝛm. i. in tēplū. Aliud thema. Et cū iducerēt puex ihm pentes eiꝰ vt facerēt ſm ꝯſuetudinē legis ꝓ eo. ſcribiť vbi ſupra. ¶ Nota q̄druplex ē tēplū in qđ xp̄s inductꝰ ē. vicꝫ ꝟginale. materiale. ſpūale. et eternale. Prio inductꝰ ē in tēplū ꝟginale. ħ fuit vterꝰ ꝟgis bñdicte. Illud tēplū fabricatū ē a diuina potentia. Figurať. iij. Reg. viij. Hyrā ꝑfecit opꝰ regis ſalemonis in tēplo. ꝛ ſic deꝰ pr. iij. Re. vj. Malleꝰ necꝫ ſecuris i ea auditū ē. Sic maria ꝑ potētiā ꝟtutꝫ dei ſine ſtrepitu hūane opatōis. ps. lxxxvj. Hō natꝰ eſt i ea. ꝛ ipſe fundauit eā altiſſimꝰ. Scđo adornatum ē diuia ſpecioſitate. Figuratū ē. ij. Macha. iiij. Ornauerūt faciē tēpli coronis aureis. i. mētē ꝟginis ſcīſſime ad cognoſcendū etnā. quā cognitionē vltra oēs creaturas habuit. ſic ꝙ figuraliť in ea cōpleri potuit illud. iij. Re. vj. Nil in tēplo. i. in ꝟgine gl'ioſa qđ nō auro tegereť. i. ſpāle ꝓuilegiū nō habēt cognitōis diuie. Augꝰ. Quid ignorare potuit in q̄ tota diuinitas ihabitauit. Tercio dedicatū ē diuina gr̄a. Lu. j. Spūſſctūs ſupueniet i te. ꝛ virtꝰ altiſſimi obumbrabit tibi. Bern. Totꝰ gr̄e plenitudinē poſuit in maria. Vñ Hiero. Ceteris ſctis ꝑ partes ꝓſtať. marie ſe tota plenitudo gr̄e infudit. In ħ tēplū ꝑmo introductꝰ eſt ihs. De quo Ezech. xliij. Ingreſſa eſt maieſtas dñi tēplū. Hoc tēplū fuit triplici pictura decoratū. Prio fuit i ea depicta imago diuitatis ꝑ gr̄e plenitudinē q̄ in diuine nature ſimilitudinē fuit totaliť trāſformata. Propť qđ dr̄ Canť. viij. Pone me ſicut ſignaculū ſup cor tuū. Sic figura figuli iprimiť materie molli. ꝛ ſic btā ꝟgo fuit liq̄da i amore dei. iđ recepit ipſſionē diuitatis. Orige. ſup Canť. O feliciſſima cui te adeq̄bo generi. oēs excell' q̄ſi deꝰ cū mr̄ dei ſis ſup oēs hoies puros. q2 nihil hūani motꝰ paſſa es i ꝯple. nulli ꝯpari potes. q2 deꝰ eſt cuiꝰ mr̄ es. feia luciddiſſima es quā nūqꝫ maculauit puluiſ macule veniať. Depicta fuit ſcđo i ea imago angelice puritatis ꝑ ꝟginitatꝫ celſitudinē q̄ fuit angel' eq̄pata. imo ſup angelos ieſtimabil'r collaudata. Hiero. In carne ꝓter carnē viuē plꝰ ē vita angelica q̄ꝫ hūana. Idē. Angelicā vitā i carne acq̄rē plꝰ eſt q̄ꝫ in nā hr̄e. Si igiť i alijs hoibꝰ ꝟginitas ē laudabilis ꝛ angelice puritati cōparať. multo magis

virginitas marie q̄ in ſua v̄ginitate hoïes ⁊ ange-
los trāſcēdit. Anſ. Ea puritate nitebat q̄ maior ſb̄
deo intelligi neq̄t. Tercio imaginē hūanitatis p̄-
clariſſime cognouit. ipſa eñ in vtero ſuo illū con-
tinebat in quē angeli deſiderāt ꝓſpicere. j. Pet. j.
Cuius facies ſicut ſol radiabat. vt dr̄ Math. xvij.
Sic dicit Chryſ. ſup matheū. ꝙ facies xp̄i in vte-
ro virginis tanto ſplendore pulcritudis exterius
radiabat. et p̄ vterū eius ita ſe aliq̄n reuerberabat
ꝙ ioſeph nō poterat intendē in ipſam virginē do
nec pareret. ꝓpter qd̄ ⁊ ipſe voluit eam occulte di
mittere reputās ſe indignū ei⁹ cohabitationi. Ec-
ce q̄ ſpecioſum tēplū. De ea Canti. vij. ſcribit. O
q̄ pulcra es ⁊ decora chariſſima i delicijs. pulcra
coram hominibus: decora coram angelis: pulcra
hoïb⁹. pulcra in actiua vita. decora in cōtēplatiua
¶ Scōm tēplū in qd̄ ieſus duct⁹ eſt: eſt templū
materiale. Malach. iij. Veniet ad tēplū ſcm̄ ſuū
dñator dñs. Hoc hyſtorialit̄ hodie impletū ē. Sz
quō venit ⁊ q̄liter ſe in tēplo p̄ſentauit audiamus
⁊ attendam⁹. ⁊ formā imitatōis in eo vel in his q̄
circa ipm̄ facta ſunt recipiamus. Primo venit ad
tēplū poſt tp̄s purificatōnis. ⁊ ſic nos. Figurat̄ h̄
in virgine glïoſa. q̄ anteq̄ ingrederet̄ tēpluz poſt
partū imaculati filij ſui p̄us tp̄s purgatōis imple
uit. Sic etiā fili⁹ anteq̄ duceret̄ in tēplū circūcidi
voluit. nō ꝙ mater purificatōe aut fili⁹ circūciſio-
ne indigeret. cū ipſa nō ſuſcepto ſemine concepat
⁊ ipſe fili⁹ ex intacta matre nat⁹ fuerat. Vtraq̄ tñ
legē ſeruare voluit vt nobis daret̄ norma ſpūalis
purificatōis ⁊ circūciſionis. ſcz vt purgati a vicijs
circūciſi eccleſiā dei ingrederemur. Apocal. xxj.
Nil coinq̄natū intrabit. Et hoc eſt qd̄ dicit Beda
Per hoc inq̄t vt v̄go ſacra ante tp̄s purificatōnis
tēplū nō ingredit̄. nec puer niſi poſt circūciſionez
dño ſiſtit̄. myſtice inſinuat̄ neminē niſi purifica-
tū ⁊ circūciſum a vicijs dñicis dignū eſſe aſpecti-
bus. Nā q̄libet in mortali cōſtitutus ſuſpēſus eſt
q̄ ad ſe. vt patet ex canone. j. q. j. ſacerdotes. ⁊ extra
de cohabitatione viri ⁊ mulieris. c. ſi q̄s. Et iterū.
xiiij. q. iij. oïs. vbi ſupra. His impius ⁊ ſi nō ab ec
cleſia. tñ a deo ſepat̄. Et ſic q̄libet talis dr̄ occulte
excōicatus. hoc ē corā deo. Ideo inq̄ātū talis nō
eſt aptus intrare eccleſiam. et ingerere ſe diuinis
officijs. niſi ad min⁹ generalē contritionē p̄us ha
beat de pctīs ſuis. Et deniq̄ ſi copia ſacerdotū ha
beri poterit ſua pctā hūiliter cōfiteat̄. q2 Eccli. xv.
dr̄. Non ē ſpecioſa laus in ore pctōris. Et itez. Ec
cleſ. xxiiij. Dona iniquoꝝ nō ꝓbat altiſſim⁹. Id-
circo Deut. xxiij. dr̄. Si fuerit inť vos hō q̄ noctur
no tp̄e ſit pollut⁹ ſummo mane egrediet̄ extra ca-
ſtra. ⁊ nō reuertet̄ p̄uſq̄ ad veſperā lauet̄ aqua. et
poſt ſolis occaſū regrediet̄ ad caſtra. Si h̄ ibi ſta-
tutū erat q̄d dicā de eccleſijs deo dicatis. vbi ipſe
de⁹ ſacramētalit̄ p̄ñs exiſtit. merito q̄ſq̄ cū oñi ti-
more debet ſe diſponē q̄n eas ingredit̄ vt non ſolū
ab oī mortali pctō eſſet purgat⁹. verūetiā a venia-
li. In hui⁹ figurā dr̄ Exo. xxxj. Ponebat̄ iuxta p̄
ceptū dñi vas eneū cū aq̄ ante oſtiū tabernaculi.
⁊ ibi aaron ⁊ filij ei⁹ ingreſſuri tabernaculū laua-
bant man⁹ ⁊ pedes. Sic hodie circa fores eccleſie
habet̄ aq̄ bñdicta p̄ quā hō purgat̄ a pctīs veniali

bus dūmodo prius mortalia p̄ pñiam deleuit. Et
ſic tūc intrās eccleſiā acceptus deo reddit̄. Scōo
xp̄s ingreſſur⁹ tēplū materiale portat⁹ ē brachijs
mr̄is. Et ſic nos portari debem⁹ brachijs ſcē ma-
tris eccleſie. q̄ vt dicit Cypꝛian⁹ nō ē aliud q̄ cōgre
gatio fideliū fide ⁊ charitate vnita. Iſta ſunt duo
brachia. extra illa ſunt heretici. ſciſmatici ⁊ alij in-
fideles q̄ oberrāt in fide. Silr̄ oēs excōicati ⁊ mali
xp̄iani q̄ deuiāt a charitate. ⁊ ſunt p̄ciſi ab vnitate
ſcē matris eccl̄ie. Hi oēs inq̄ātū tales nō ſunt
apti ad intrandū eccleſiā. q2 dr̄ Cyprian⁹. ⁊ habet̄
xxiiij. q. j. alien⁹. Alien⁹ ē. ꝓfanus ⁊ hoſtis. nō p̄t
habē deū patrē q̄ vniuerſal' eccl̄ie nō tenet vnitatē
Ram⁹ fract⁹ ab arbore nō pōt germinare ⁊c. Fru-
ſtra ḡ ⁊ indigne eccleſiā ingredit̄ q̄ inť brachia ec-
cleſie myſtice nō ꝯſtringit̄. q̄les ſunt inť xp̄ianos
q̄ maxime excōicati. De q̄bus aug⁹. de v̄bis apl̄i.
ſermone. lxxviij. ⁊ hr̄. xj. q. iij. oïs. Ois xp̄ian⁹ qui
a ſacerdotib⁹ excōicat̄ ſathane tradit̄. Subdit. q2
ſicut in eccl̄ia ē xp̄s ſic extra eccleſiā ē dyabolus.
Per h̄ ergo q̄ſi dyabolo tradit̄ q̄ ab eccl̄ie cōmu-
nione ⁊ vnione remouet̄. Idcirco dr̄ idē ſup ioh̄ā
nem. Nihil debet ſic formidare xp̄ian⁹ q̄ ſepari a
corpore xp̄i. Si eñ ſepat̄ a corpore xp̄i iā non eſt
mēbꝝ xp̄i. ⁊ ſi nō ē mēbꝝ xp̄i nō vegetat̄ a ſpū ei⁹
Subdit ibidē hiero. xj. q. iij. quoꝝ. vbi dr̄. Quoꝝ
dimiſeritis pctā ⁊c. id ē q̄b⁹ eccleſiā interdixeritis
niſi recōciliati p̄ ſatiſfactionē fuerint ipſis ⁊ ianua
regni clauſa erit. Idcirco Chryſ. ſuper ep̄lam ad
Heb. ⁊ hr̄ ibidē in ca. nemo. Nemo ꝯtēnat vincu
la eccleſiaſtica. nō eñ hō eſt q̄ ligat ſ3 xp̄us q̄ hanc
ptātem dedit. ⁊ dñs hoïes fecit eſſe tanti honoris.
hec ille. ¶ Tercio induct⁹ eſt vt ſiſterēt eū dño. Et
ſic in nobis debet eſſe cauſa recte intētōis. ſ. cauſa
orōnis vel deuotōis debem⁹ eccleſiā ingredi. non
cauſa oſtētationis ⁊ manis gl̄ie. Sicut hi q̄ vadūt
ad eccleſiā ad oſtēdendū ornatū veſtiū vel p̄ſone
pulcritudinē. vel cauſa laſciuie ad vidēdū mulie-
res. et ecōuerſo. qd̄ nōnūq̄ repit̄ in hoſiſatorib⁹ q̄
negocia ſua nō valent alibi expedire q̄ in eccleſia
Nec etiā cauſa cōfabulatōis. nec cauſa emptōnis
⁊ venditōnis. Tales maxie in rigore ipſe ſaluator
de tēplo p̄ flagellū expulit dicēs. Ioh. ij. Domus
mea dom⁹ orōnis vocabit̄. ⁊ vos facitis eā ſpelun
cam latronū. Bern̄. Proditorē oino ſe nouerit q̄-
cunq̄ ille eſt q̄ vicia q̄libet in eccl̄iam conat̄ intro
ducere. ⁊ tēplū dei ſpeluncā latronū vult facē. Hi
oēs tēplū ingredientes non ſiſtūt ſe dño ſicut puer
ih̄s de quo hic dicit̄. ꝙ pentes eius induxerunt eū
vt ſiſterēt eū dño. Nec veniunt in templū ſicut ſy
meon in ſpūſancto ſ3 potius ſiſtunt ſe dyabolo. ⁊
ei⁹ inducunt̄ ſpiritu cui tali fine ſeruiūt. Et quan-
tum hoc deo diſplicet ſatis in h̄ ꝑpendi pōt. cum
eñ mitiſſim⁹ hic in terris in humanitate exiſteret
nunq̄ talē rigorē ad alios pctōres ſicut ad hos q̄
domū dei ſuis vicijs dehoneſtarent oſtēdit. Caue
ant igitur tales vt non ſiſtant ſe dyabolo vbi ſoli
deo intendere ⁊ ſeruire debēt. ¶ Terciū tēplū in
qd̄ ih̄s inducit̄ ē tēplū ſpūale. ſ. tēplū cuiuſlibet fi
delis aïe. de q̄. j. Chor. iij. Tēplū dei ſanctū eſt qd̄
eſtis vos. Ps. In tēplo eius oēs dicent gloriam.
Vt ergo de⁹ in hoc tēplo honorificetur req̄ritur

pͥmo robur fundamēti.hoc ē fides.Eph.ij.Su-
peredificati ſup fundamētū aploꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ ipſo
ſummo angulari lapidi xp̄o ieſu.in q̄ oīs edifica-
tio cōſtructa creſcit in tēplū ſctm̄.Hoc eſt funda-
mentū illud de q̄.j.ad Coꝝ.iij.Fundamētū aliud
nemo pōt ponē p̄ter illud qȯ poſitū eſt qȯ eſt ih̄s
xp̄s.i.fides ih̄u xp̄i q̄ eſt fundamētū ſalutꝫ.Hoc
fundamēto carent oēs heretici et in fide dubij.de
here.c.dubius.Dubi⁹ in fide heretic⁹ ē.Athanaſi
us.Hec ē fides catholica ⁊c̄.Habēt ſe igit̄ articu
li fidei ſicut lapides fundamentales.Scd̄o req̄rit̄
culmē edificij.i.recta intētio ⁊ figurat̄ Eccl̄i.l.Sy
mon onye fili⁹ſacerdos magn⁹ q̄ in dieb⁹ ſuis cor
roborauit tēplū.tēpli etiā altitudo ab ipſo funda-
ta eſt duplex edificatio ⁊ excelſi parietes templi.
Tūc eſt duplex altitudo tēpli qn̄ recta intētio nō
querit aliud niſi regnū dei ⁊ iuſticiā eius.⁊ p gra-
tiam venire ad gloriā.Hanc igit̄ intētionē rectā
mali habē nō pn̄t.Figurat̄ p cecos et claudos.ij.
Reg̃.v.Cecus ⁊ claud⁹ nō intrabūt in tēplū.Cec⁹
eſt q̄ in tenebris ambulat.⁊ nihil q̄rit niſi bona p̄-
ſentia.Claudus ē q̄ incedit duplici via.modo q̄rit
tpalia.mō eterna.⁊ vterqꝫ eijcit̄ de tēplo.Math.
vj.Nemo pōt duob⁹ dn̄is ſeruire.j.Joh.ij.Si q̄s
diligit mūdū nō ē charitas pr̄is in eo.Tercio req̄
ritur odor ſacrificij.i.affectio pia q̄ aſcēdit in ora-
tione.Et h̄ eſt de rōne orōnis.vt dt̄ Damaſ.Orō
eſt pius affect⁹ mētis in deū eleuatus.Jllo ſacrifi
cio deus placat̄ in corde nr̄o.Propt̄ qȯ dicit pſ.
xlix.Jmmola deo ſacrificiū laudis.Et iterū.Sa-
crificio laudis honorificabit me.Jllic itur q̄ oſtē-
dam illi ſalutare meū.Hoc ergo tēplū ſic diſpoſi
tū debet ornari varijs colorib⁹ ⁊ picturis.ſcꝫ albo
caſtitatꝫ.rubeo volūtarie paſſionis ꝓ xp̄o.vel ſal-
tem patiētie in aduerſitatibus.viridi fortis ſpei.
croceo ſpūalis iocūditatis.flaueo celeſtis deſide-
rij.⁊ demū nigro ꝓfunde hūilitatis.Hec ē virtus
illa q̄ oēs alias virtutes exornat ad modū nigri co
loris q̄ alios colores excipit.diſtinguit ⁊ ornat.ſic
dt̄ grego.Qui ceteras v̄tutes ſine humilitate cō-
gregat q̄ſi q̄ in ventū pulueres portat.Et iter̄ idē
Perit omne qȯ agit̄ niſi in hūilitate cuſtodiatur.
Jn iſtud ḡ tēplū ſic diſpoſitū ⁊ ornatū delectatur
introduci ih̄s xp̄s.iuxta illud Prouer.viij.Deli-
cie mee eē cū filijs hoim̄.Ibi debem⁹ offerre deo
par turturū.aut duos pullos colūbaꝝ.i.duplicē
dilectionē dei ⁊ ꝓximi.vel ſollicitudinē cōtēpla-
tionis ⁊ publicā opationē vite actiue.Et debem⁹
eum portare in vlnis amplexando brachijs veri
amoris cū ſymeone.Et ſic portādo debem⁹ eū be
nedicē grās ei referēdo ꝓ oib⁹ bn̄ficijs ſuis.⁊ de-
mū in p̄guſtatione diuie dulcedis q̄ſi tedio pn̄tis
vite affecti dicē cū ſymeone.Nūc dimittiꝫ ſuū ⁊c̄.
Quartū ē tēplū eternale.de q̄ pſ.lxiiij.Sctm̄ eſt
tēplū tuū mirabile in eq̄tate.Hoc tēplū vt dicit̄
apocal̄.xxj.ſole nō eget neqꝫ luna vt luceant in eo
ſꝫ claritas dei illumiabit illud.Jn h̄ tēplo triplex
eſt pictura.ſcꝫ diuinitatis.hūanitatis.et angelice
dignitatis vel claritatis.⁊ ſm̄ h̄ eſt triplex gaudiū
inexplicabile.De q̄.j.Choꝝ.ij.Nec oculus vidit
nec auris audiuit.nec in cor hoīs aſcēdit que p̄pa
rauit deus diligentibus ſe.Ad hoc inexplicabile
gaudiūꝫ merent̄ ꝑuenire hi qui reuerent̄ ⁊ digne
xp̄m honorauerūt in tēplo v̄ginali ⁊ materiali.et
deniqꝫ ei tēplū ſpūale p̄parauerunt in q̄ habitauit
p gratiā.Et ſic digni erūt ipſo eternaliter ꝑfrui in
gloria.Ad quā nos ꝑducat ih̄s ⁊c̄.

¶Sermo.lvij. ¶Ad idem.

Lumen ad reuelatio-

nem gentiū.Luc̄.ij.Introductio.Dicit
ph̄us.iiij.ethi.q̄ nobiles.diuites.poten
tes ⁊ virtuoſi dignificant̄ honore.¶Spūa-
liter.ſic marie feſtum dignificat̄ vltra feſtiuitates
alioꝝ ſctoꝝ.Primo ſicut dignificant̄ nobiles.et
ſic maria nobilis.qꝛ mater dei eſt.Amb.in lib.de
virginitate.Quid nobilius matre dei.q.d.nihil.
Ideo aug⁹.Et ſi oīm noſtrū mēbra v̄terent̄ in lin
guas nullus eā plene laudare ſufficēt.de q̄ greg̃.
admirans inq̄t.Sctā ⁊ imaculata v̄ginitas q̄b⁹ te
laudib⁹ referā neſcio.qꝛ quē celi capere non pote
rant tuo gremio cōtuliſti.Eccl̄i.xliiij.Exaltare eā
quātū potestis.maior eſt oi laude.Scd̄o ſicut di
uites.ſcꝫ in grā.et ſic ipſa.Eccl̄i.xxiiij.In me oīs
grā vie ⁊ veritatis.Hiero.Ceteris ſctis p partes.
ſꝫ marie ſe tota infudit plenitudo grē.Diuites
honorant̄ a paupib⁹ ꝓpter cōmunicationē.Rich.
de ſctō victo.Nihil a throno dei diuini muneris
defluit qȯ p manus marie nō tranſit.Jdō Bern̄.
ſup miſſus ē.O magna.o pia.o multū amabilis
maria.nec noiari potes qn̄ accendas.nec cogitari
qn̄ recrees affect⁹ diligētiū te:nec miꝝ.qꝛ dt̄ Bern̄.
Xp̄s repleuit ei⁹ vētrē ⁊ mētē.cū receſſit a vētre n̄ re
ceſſit a mēte.Tercio ſic potētes.⁊ ſic maria.Eccl̄i.
xxiiij.Jn volūtate ptās mea.Bern̄.in ſermone de
natiuitate dicit.Nemo tā idoneus q̄ abijciet gla-
diū dn̄i ſicut patrociniū marie.Ecce potētia.quā
admirat̄ Anſ.dicēs.O dn̄a nihil tibi eq̄le.nil tibi
cōparabile.omne qȯ eſt aut ſupra te eſt.aut infra
te.ſupra te ſolus de⁹.infra te oīe qȯ de⁹ nō eſt ſcꝫ
oīs creatura angelica ⁊ hūana.Ecce potēs ē.Jdō
Chryſ.dicit.Tribularer nimiū ⁊ deſperarē ſi non
marie patrocinijs animarer.Jdō dicit Hugo.Di
gnum eſt quā totis virib⁹ in noſtris neceſſitatib⁹
inuocam⁹ vt eam ſedulis obſequijs honoremus
Quarto honore digni ſunt virtuoſi.Et ſic ipa me
rito pre oibus alijs honorāda eſt Eccl̄i.xxiiij.In
me omnis ſpes vite ⁊ virtutis.Hiero.Nullo ge-
nere virtutū vacauit cui angelus plenitudinē gra
tie ꝓmiſit.Jpſa abundantiſſime ⁊ ꝑfectiſſime po
tuit dicere illud Ruth.iij.Scit oīs populus me
eſſe mulierē virtutis.nec mirū.qꝛ illū meruit con
cipere ⁊ parere a q̄ oīs virtus ⁊ grā ꝓcedit.ſine q̄
nec aliquid virtuoſum dici poterit.Ob hoc igit̄ ⁊
ipſa lumē merito dici poterit.tā eīm virtuoſa eius
vita fuit vt oib⁹ ſimul lumē ⁊ exēplar virtutis pre
buit.Jdeo ꝓ themate aſſumpſi verba vbi ſupra.
¶Circa qȯ tria ſunt videnda.Primo q̄d p lumē
ſignificat̄.Scd̄o quō per illud nobis via celeſtis
demonſtrat̄ aut reuelatur.Tercio qualiter illud
lumen hodie honorat̄.¶Circa primū ſcien-
dum virgo maria ſignificat̄ p lumen.⁊ hoc preci-
pue ꝓpter quatuor.Primo quia lumē in eſſentia
habet puritatē.et ſic maria habuit altiſſimā puri-

tatem. Anſ. Ea puritate nitebat q̄ maioꝛ ſub deo
intelligi neq̇t q̄ longe angeloꝝ trāſcendit purita-
tem. Nā ſcribiṫ Job.iiij. In angelis repiṫ prauı-
tas.in ea nihil inuenies macule. Cantic.iiij. Tota
pulcra es amica mea ⁊ macula nō eſt in te. Berñ.
In puritate trāſcēdit angelos ⁊ celeſtē oēm crea-
turam ſupgrediṫ.qꝺ nō ſolū autoꝛitate ſꝫ ⁊ rōne ꝓ
bari pōt. Quāto em̄ aliq̄ creatura ē deo viciniōꝛ.
cōmunioꝛ ⁊ cōiunctioꝛ.tāto purioꝛ.de quo ſanctꝰ
Tho.pte.iij.q.xxvij.ar.vij.dt. De quāto aliq̇d ma
gis appropinq̇t p̄mo p̄ncipio de tanto magis pti
cipat eius effectū.vt exēplificat. Dyoniſiꝰ in cele-
ſti hierarchia. Angeli q̄ ſunt magis ꝓpinquiores
magis pticipant bonis diuinis q̄ꝫ hoīes. Sic ipa
ſup oēs creaturas ē deo vicinioꝛ q̄ eſt lumē indefi
ciens.ideo purioꝛ. Cuiꝰ puritatē dyoniſiꝰ exptus
ait. Si lumē fidei non haberē ⁊ diuinis lr̄is erudi
tus nō eſſem maius lumē nō crederē. Idcirco ſo-
li ⁊ lune ⁊ ſtellis cōparaṫ ſiue p ea ſignificaṫ. vt dꝛ
Apoc.xij. Mulier amicta ſole ⁊ luna ſub pedibꝰ
eius.in capite coronā hn̄s ſtellaꝝ duodecim. Su
per q̄ dicit Berñ. Si rex p̄ſentiā de claritate pen-
ſamꝰ nihil clarius ⁊ purius ſole luna ⁊ ſtellis po-
terimꝰ repire. Scđo q꞉ lumen oſtendit vie directi
bilitatē.q̄ al's errarēt in tenebris. Sic maria erran-
tes in huiꝰ mūdi tenebris ad celeſtē patriā directa
via dirigit ⁊ pducit.de q̄ Berñ. Si es in anguſtijs
in rerū dubijs.mariā cogita.mariā inuoca.ipſam
ſequere nō deuias.q꞉ ipſa habet normā viuēdi ſin
guloꝝ ſanctoꝝ.actuū ⁊ autoꝝ. vt dicit idē ſanctus
doctoꝛ q̄ dicit. Marie nō defuit fides patriarcha-
rum.ſapia ꝓphetaꝝ.charitas aploꝝ. cōſtātia mar
tyrū.ſobrietas cōfeſſoꝝ.caſtitas v̓ginū.fecūditas
cōiugatoꝝ.humilitas viduaꝝ. Ideo oīs etas.oīs
ſtatus.oīs ꝯditio.oīs hō normā viuendi ⁊ ad vitā
eternā pueniendi poterit in ea inuenire.ita vt ſin-
gulis poſſit dicē illud Judith.ix. Nō me videtis
facē oēs facite. Hinc ē ꝙ Berñ. vocat eā viam per
quā itur ad vitā eternā dicēs: Regina celoꝝ virgo
maria ipſa eſt via p quā ſaluatoꝛ ad nos venit. te-
neamꝰ ergo viā vt p illā ad deū poſſimꝰ peruenire
q̄ per illā in noſtrā venit miſeriā. De qua et alibi
dicit. Per te acceſſum habemꝰ o bn̄dicta interuē-
trix gratie.genitrix ſalutis nr̄e. vt p te nos ſuſcipi-
at q̄ p te datus ē nobis. In huiꝰ figurā ipſa dꝛ ma
ris ſtella. vt canit eccleſia. Aue maris ſtella ⁊c̄. Ip
ſa pōt dicē illud Joh.viij. Qui ſequiṫ me nō am-
bulat in tenebris ſꝫ habebit lumen vite. ¶ Tercio
q꞉ lumē oñdit ⁊ habet aſcenſus ꝓprietatē. ⁊ ſic ma
ria in tota vita ſua aſcendit ⁊ oſtendebat in virtu-
tibus.de quo Hiero. Dietā ſibi cōſtituerat vt nul
lum momentū ſine fructu meriti tranſiret. Nō.q꞉
nō erat retardata obſtaculꝭ eo ꝙ non eſſet in ea in
clinatio ad malū nec tediū ad bonū. Ideo dicere
potuit illud Eccli.iiij. In me oīs grā vie ⁊ verita-
tis.in me oīs ſpes vite ⁊ virtutis. Et maxie ex fer-
uoꝛe deuotōis ipſa maioꝛi deuotōe ꝓ incarnatōe
filij ⁊ mūdi redēptōe depcabaṫ. Dicūt em̄ docto-
res. Cū angelꝰ gabꝛiel ad virginē glorioſā miſſus
venit.ipſa deuotiſſimo deſiderio oꝛauit hūc pſal-
mū. Bn̄dixiſti dn̄e terrā. Et cū intelligēt de incar-
natione dei pfuſis lachꝛymis dn̄m depcabatur vt

de cetero diutiꝰ tardare nō dignareṫ. Et nō ſemel
ſꝫ pluries crediṫ lachꝛymis deuotōis in celū aſcē-
diſſe. ⁊ totiꝰ generis humani oꝛaſſe ſalutē. Augꝰ.
Non dubito tūc matrē tanto efficacioꝛes quanto
dulcioꝛes lachꝛymas effudiſſe. q̇bus lachꝛymis
q̇cq̇d voluit impetrauit. Figurata eſt p heſter. vt
habeṫ eiuſdē Heſter.v. q̄ aſcendit ad ſoliuꝫ regis
aſuerí ad oꝛandū ꝓ populo ſuo iſrael q̄ morti de-
putatus fuit puerſo conſilio aman. Qua viſa rex
ait. Heſter ego ſum frater tuꝰ noli timere. ⁊ incli-
nauit ſibi regale ſceptrū dicēs. Quicq̇d vis dabo
tibi.at illa dixit. Peto ꝓ populo meo. et ipetra-
uit. Spūaliter.p heſter virgo glīoſa. p aſuerū glo
rioſus deꝰ pater.p aman dyabolus.p ſceptrū dei
filiꝰ.p populū iſrael totus mūdus ſignificaṫ. Ad
p̄ces igiṫ v̓ginis pr̄ filiū ſuuꝫ tanq̄ꝫ regale ſceptrū
inclinauit.qn̄ ipm̄ in ipſa incarnari.naſci.educari
pmiſit. ⁊ pn̄ter ipm̄ mundū redemit. Dn̄ v̓go glo
rioſa poſt aſcēſionē xp̄i ad tantā altitudinē deuo-
tionis puenit vt ſolū diuinis ꝯtēplationibꝰ vaca-
ret.ſicut ſcribit de ea btūs ignaciꝰ. q̄ vixit tp̄e virgi
nis. ꝙ ipſe quodā die poſt aſcenſionē xp̄i hierl'm
venit. vt virginē tanq̄ꝫ ſingulare ſolatiū fideliū vi
deret. ⁊ inueniēs iohānē cuſtodē virginis narrās
ſibi ſui cordis affectū tale recepit reſponſum. Va
cat diuinis cōtēplationibꝰ in oꝛōne ſua. ⁊ h̄ ſingul'
diebꝰ facit vſq̄ꝫ ad horā nonā. ⁊ nō paret humanis
aſpectibꝰ ſꝫ diuinis.ſuſtine modicū donec velit ſe
tibi oñdere. Adueniēte v̓o hora nona egreſſa vir-
go cubiculū oꝛōnis tota diuina dulcedine pfuſa
fuit.ita ꝙ facies ſua fulgebat tanq̄ꝫ ſol. ſic ꝙ nō po
tuit eā inſpicē. Vnde tactꝰ dulcoꝛe q̇dā cecidit in
terrā clamās. O ſi hec nō eſſet vita eterna ignoꝛo
q̇d aliꝺ eſſet. Et ſic pꝫ quō in motu ſuo ad modū
lumis habuit aſcēſū. ¶ Quarto lumē in ſe hꝫ cō-
municabilitatē. Et ſic v̓go maria cōicat ſe oibus.
Canṫ.ij. Ego flos cāpi. ſicut flos cāpi exponiṫ oi-
bus ⁊ nulli claudiṫ. ſic virgo ſcā oi creature ſe cō
municat.de q̄ Berñ. Maria oibꝰ ſinū pietatꝭ ape
rit. vt de plenitudie eiꝰ accipiāt vniuerſi. captiuꝰ
redēptionē.eger curationē.triſtis ꝯſolationē. pec
catoꝛ veniā.iuſtꝰ grām.angelus leticiā. tota trini-
tas gloꝛiā. Ipſa nō denegat ſꝫ inuitat.ſm̄ illꝺ Eccl.
xxiiij. Trāſite ad me oēs q̄ ꝯcupiſcitis me, ⁊ a ge-
nerationibꝰ meis adimplemi. Idcirco dt Berñ.
Merito oim̄ oculi i te reſpiciūt. q꞉ p te ⁊ de te be-
nigna manꝰ oipotētis q̇cq̇d creauerat p te creauit
p te celū repletū ē.infernꝰ euacuatꝰ. ex oꝛe tuo pen
det conſolatio miſeroꝝ.redēptio captiuoꝝ.libera-
tio dānandoꝝ. ⁊ vita vniuerſoꝝ. Et h̄ q̄ ad primū
p̄ncipale. ¶ Dixi ſcđo ꝯſiderādū ē quō p hoc glo
rioſum lumē nob via celeſtis demōſtraṫ. ⁊ tangiṫ
in h̄.ad reuelationē gētiū. Pro q̄ ſciendū. licet ſm̄
ambꝛoſiū tota vita marie v̓ginis ſit tanq̄ꝫ ſpeculū
noſtre ſaluatōnis. tn̄ ſingulariter verba a benedi-
cto oꝛe eius ꝓlata reuelant ⁊ docent nos viā cele-
ſtis patrie. P ¶ Circa qꝺ ſciendū. licet beata
virgo pauca verba ꝓtulit.quotiens tamen aliq̇d
dixiſſe legiṫ ſemp aliqꝺ maximū factū ex ſuis ver-
bis cōſecutū eſt in quibus nobis pueniendi mo-
dus ad celū demonſtraṫ. Et hoc tractans Bernar
dus dicit. In omni textu quatuoꝛ euangelioꝝ ſꝫ

¶ Pulcherrimum de laude marie

bene meminimꝰ mariā nō niſi in q̄tuoꝛ locis legi
mus ꝓtuliſſe ſermonē. Primo ad angelū. qui dū
pluries ad eā locutꝰ fuiſſet dixit maria. Ecce an-
cilla dn̄i: fiat m̄ ſm̄ v̄bū tuū. Scd̄o cū ipſa Eliza
beth viſitaret ⁊ elizabeth eā laudibꝰ extollēt dicēs
Bn̄dicta tu i mulieribꝰ ⁊ bn̄dictꝰ fructꝰ vētris tui.
Et vn̄ m̄ h̄ ꝙ mat̄ dn̄i mei venit ad me. ipſa rn̄dit.
Magnificat aīa mea dn̄m. Tercio locuta ē ad fi-
lium cū eſſet duodecim ānoꝝ ⁊ ꝑdidiſſet eū. et in-
ueniſſet eū in tēplo dixit Luc. ij. Fili q̄d feciſti no
bis. pater tuus ⁊ ego dolentes q̄rebamꝰ te. Quar
to locuta ē ad filiū et ad miſtros in nuptijs. Joh.
ij. Vinū nō habēt. Hec q̄tuoꝛ verba tante v̄tutis
erāt ⁊ efficacie vt ad quodlibet eoꝝ ſingularit̄ ꝓ-
latum magnū eſt miraculū conſecutū. Ad primū
eius verbū vbi dixit ad legationē angeli dans cō-
ſenſum ſtatim verus dei filius deus ⁊ hō in vtero
eius ſe cōcepit. Ad ſcd̄m ꝙ ſalutauit elizabeth in
fans iohānes in vtero matris exultauit. ⁊ ſpū ſctō
repletus ē. Ad terciū qd̄ dixit. Fili q̄d feciſti nob.
ſtatim filius dei obediuit ei. deſcēdit cū illis in na
zareth. ⁊ erat ſubditus illis. Luc. ij. Ad quartū qd̄
dixit. vinū nō habēt. obtinuit vt aqua in vinū cō-
uerteret̄. Ecce verboꝝ eius vigoroſitas. In
his q̄tuoꝛ verbis v̄go glorioſa nob̄ modū venien
di ad filiū ſuū reuelauit. In p̄mo verbo nos do-
cuit virtutē vere hūilitatis. ſine q̄ nemo ad celū ꝑ
uenire potuit nec pōt. Vn̄ cū angelus gabriel eā
tā reuerēter ſalutauit. et eā matrē dei futurā p̄co-
nizauit potuiſſet dixiſſe. Ecce mr̄ dei. regina celi.
dn̄a mūdi. o im̄ tn̄ oblita ex fonte ꝓfunde hūilita-
tis dixit. Ecce ancilla dn̄i. offert ſe ꝑſonā ſeruilem
qd̄ eſt ſignū vere hūilitatis. Reuera i deo ⁊ ꝓpter
deū oībus ad ſeruiendū para ē. Ipſa nāq̄ ē illa q̄
ſepe ſn̄iam iudicis ꝯtra pctōrē mutauit orando ꝓ
ipſo. qd̄ figuratū ē. j. Reg. xxv. Cum nabal offen-
diſſet dauid regē ipſe dedit ſup eū ſn̄iam mortis
cū iuramēto. Hoc audiēs prudēs Abigail venit
et cecidit ad pedes eius ⁊ mutauit ſn̄iam. ita da-
uid dedit nabal grām: Sic ſpūaliter. ꝑ nabal qli-
bet pctōr. ꝑ dauid xp̄s ih̄s intelligit̄. ꝑ abigail vir-
go glīoſa ſup oēs humilima. In h̄ g̃ v̄bo docuit
ſi ad celū volumꝰ ꝑuenire debemꝰ nos humiliare
Augꝰ. ſup Joh. Excelſa patria. hūilis ē via. Hāc
hūilitatis virtutē etiā hodie opibꝰ oñdit cū tēpus
purgatōnis obſeruauit. In ſcd̄o verbo informat
nos in oībus opibus laudē dei q̄rere. iuxta illud
ad Col. iij. Omne qd̄cunq̄ facitis in verbo ⁊ ope
in noīe dn̄i ieſu xp̄i facite. Et itex. j. Cor. x. Siue
manducatis ſiue bibitis vel aliud faciatis ad glo
riam dei facite. Et ſic Maria. Vn̄ licet elizabeth
cōfiteret̄ eā matrē dn̄i. alatricē ſpūſſancti. tamen
ipſa nihil laudis ſibi ſed totū deo tribuens dixit.
Magnificat aīa mea dn̄m. In cuiꝰ recōpenſam
eam econtra deus magnificauit vt peccatoribus
tutū acceſſum ad deū preſtaret. ⁊ hoc valde eſt ne
ceſſarium. cū peccatoꝛ totiens offendit deū. et ſic
accedere non auderet ſi mater miſericordie duca
tum ⁊ acceſſum ſibi non preberet. De hoc ſecuro
acceſſu dicit Bernardus. O peccatoꝛ ſecurum ha
bes acceſſum ad deum patrem. vbi habes matrē
ante filiū. filiū ante patrē. mater oſtendit filio pe

ctus ⁊ vbera. filius patri latus ⁊ vulnera. nec pōt
ibi fieri repulſio petitionis vbi tot ſunt charitatis
inſignia. Ideo apoſtolꝰ Hebꝛe. viij. Accedamus
cū fiducia ad thronū gratie eius. Ipſa ē thronus
in q̄ quieuit rex glorie nouē menſibꝰ. Pſ. lxxxviij
Thronꝰ eiꝰ ſicut ſol in cōſpectu meo. Apocal. iij.
De throno exiuit fluuius ꝑ mediū ciuitatis. id eſt
grā dei a virgine glorioſa ꝑ mediū totius chꝛiſtia-
nitatis. In tercio verbo nobis charitatē dei ⁊ ꝓxi
mi ad ſalutē neceſſariā declarat. in hoc ꝙ filium
ſuū verū deū ⁊ hominē plus q̄ꝫ omnes homines
dilexit. Et in ſignū huiꝰ quādo ipſum ꝑdiderat in
triduo cum maximo doloꝛe queſiuit. Et iſta dile
ctio ꝓuenit ex ſingulari cognitōe. Augꝰ. Quan-
to quid ꝑfectius cognoſcit̄ tanto amplius diligit̄
Ipſa igit̄ habuit maximā cognitionē naturalis ⁊
infuſi luminis. Augꝰ. Quid ignorauit in qua ple
nitudo diuinitatis coꝛpoꝛaliter nouē menſibus
inhabitauit. Bernardꝰ. O q̄ꝫ ſubtiliter ⁊ vtilit̄ ſa-
puit de deo: ⁊ ſic plus dilexit eū q̄ꝫ aliqua creatu-
ra. Dilectio autē ꝓbatur cū res dilecta perditur.
Hac ergo de cauſa cū ipſum inuenit dixit. Pat
tuus et ego dolentes querebamꝰ te. O ineffabili
doloꝛe tūc coꝛ eius tenebat̄. in hoc ergo ꝙ fuit de
us ⁊ homo dilectio dei ⁊ ꝓximi nobis ꝑ eū ſigni
ficatur. Si ergo volumꝰ venire ad celū debemus
charitatē dei ⁊ ꝓximi habere. ⁊ cū eam perdimus
debet̄ nobis eſſe maximus doloꝛ. Unde ſanctus
Tho. parte. iij. Sicut deum debemus ſup omnia
diligē. ſic de eius amiſſione maxime dolere. Hie
remie. vj. Luctū vnigeniti fac tibi planctū amarū
Glo. Nihil dolentius moꝛte vnigeniti. ⁊ ſic amiſ
ſione xp̄i. Hoc iterū figurat̄ in hodiernis factis
per par turturū. in quo ſignificat̄ contritio que ꝓ
cedit ex timoꝛe: ⁊ amoꝛe generat̄. In quarto ver-
bo excitat nos ad pietatē ⁊ miſericoꝛdiā in hoc ꝙ
nō petita ad filiū ꝓ defectu vini interceſſit. ⁊ mu-
tatōnē aque in vinū impetrauit. ibi incitat nos ꝓ
defectibꝰ noſtris ad eam recurrere. nā nulli ſe ne-
gat. Bernardus. Ille ſileat miſericoꝛdiā tuā o vir
go qui in neceſſitatibus ſuis te inuocatā ſenſit de
fuiſſe. quaſi dicēt. nullus eſt talis. cū nimia ſit pie
tas eiꝰ. ꝓpter qd̄ dt̄ augꝰ. Scio me non poſſe ꝑire
pre pietate marie. Sic nos ꝓ modulo nr̄o ſi volu
mus ſaluari debemꝰ eſſe pij. ad Tytū. j. Sobꝛie ⁊
pie viuamꝰ i hoc ſeculo. j. ad Thimo. iiij. Pietas
ad oīa vtilis ē. maxime ad ꝓmiſſionē vite eterne.
Chꝛyſ. Miſericoꝛdiā dei mereri nō poterit q̄ mi-
ſericoꝛs nō fuerit. id̄o amb. ſup ep̄lam ad Tytum
dicit. Ois ſumma xp̄iane diſcipline cōſiſtit in mi
ſericoꝛdia ⁊ pietate. lxxxvj. di. q̄ clemētiā. Qui cle
mentiā nō h̄z q̄ꝫuis ſpūalis apparet xp̄i mandatū
nō adimplebit. Id̄o ap̄lus. j. Thimo. iiij. Exerce
teipm̄ in pietate. ⁊ hoc q̄ꝫtū ad ſcd̄m. Ter-
cio cōſiderandū ē quō hoc glorioſum lumē a no
bis honorat̄. Ubi ſciendū volens eā honoꝛare de
bet ſe ſuis actibꝰ quos hodie fecit ꝯfoꝛmare ⁊ ſunt
quatuoꝛ. Primo ſe cū puero q̄drageſima die iux
ta legis preceptū p̄ſentauit. In hoc docuit nos ſi
volumus ei placere ⁊ ipſam digne honoꝛare debe
mus p̄ceptis dei ⁊ eccleſie obedire. quia extra illā
obedientiā ſumus in odio dei. nec pōt nobis eſſe

ſalus. ⁊ ſic nec digne poſſumꝰ ỽginē glioſam ho-
norare. Gre. Tāto quiſqꝫ citius deū placitet q̃tomā-
gis gladio p̄cepti ſe imolet. Berꝫ. in meditatiōibꝰ.
Quāto q̄s plus obediēs fuerit tanto ampliorem
mercedē habebit. ⁊ ecōtra. Scd̄o ipa hodie obtu-
lit digniſſimū ſacrificiū. q2 filiū ſuū. Et ſic nos no-
bilius qd̄ habemꝰ eſt corpus ⁊ aīa q̄ offerre debe-
mus. Berꝫ. Duo minuta habeo. ſ. corpꝰ ⁊ aīaꝫ q̄ in
ſacrificiū laudis deo offerre debeo. Et cōſequēter
etiā tp̄alia. vt dicere poſſumus illud. j. Paralꝫ. vlti.
Tua dn̄e ſunt oīa. ⁊ q̄ de manu tua recepimꝰ dedi-
mus tibi. Et ꝯſeq̄nter ſic eā digne poſſumꝰ hono-
rare. ¶ Tertio ipa in tēplo exiſtēs obtulit par tur-
turū aut duos pullos colūbarū. Et ſic nos ſi volu-
mus deo ⁊ ỽgini glioſe placere. Offerunt igiꝫ illi
turturē q̄ eſt auis ſolivaga. id eſt ſolitaria q̄ ſectāꝫ
vitā cōtemplatiuā. Illi ỽo colūbā q̄ eſt auis ꝯgre-
gatim volās q̄ ſequūꝫ vitā actiuā. Vtraqꝫ aūt auis
bina bn̄ ponitꝫ. ⁊ vtraqꝫ ꝓ cātu gemitū hr̄e ꝑhibetꝫ
bina ponitꝫ. q2 vita ꝯtēplatiua dꝫ hr̄e duplicē ocu-
lū. ⁊ vita actiua duplicē actū. Cōtēplatiua vita dꝫ
hr̄e oculū vnū vt ꝯtēpletꝫ celeſtia ad deſiderandū
⁊ aliū q̄ videat terrena ad deſpiciendū. de qbꝰ ps.
cvj. Aſcendūt vſqꝫ ad celos: deſcēdūt vſqꝫ ad abyſ-
ſos. Actiua duplicē actū habet q̄ ad ſeipaꝫ. ſ. corre-
ctionē. ps. Exercitabar ⁊ ſcopebā ſpm̄ meū. q̄ ad
ꝓximi edificationē. Matth. v. Sic luceat lux vr̄a
corā hoībꝰ ⁊c. Vtraqꝫ tn̄ vita. ſ. actiua ⁊ ꝯtēplati-
ua gemitū habet. q2 dicit Augꝰ. In valle lachry-
marū ſumus in q̄ magis flendū eſt q̄ minꝰ flemꝰ.
Cōtēplatiuis duplex dꝫ eſſe gemitꝰ. Vnus amo-
ris ꝓ deſiderio patrie. ps. cxviij. Heu mihi q2 in-
colatus meus ꝓlōgatꝰ eſt. Aliꝰ deuotionis ex ꝯſi-
deratiōe dn̄ice paſſionis. Sic actiuis eſt duplex.
vnꝰ ꝓ pctis ꝓprijs. ps. vj. Lauabo ꝑ ſingulas no-
ctes lectū meū lachrymis meis. Alius cōpaſſiōis
Hiere. ix. Quis dabit oculis meis fontē lachry-
marū vt plangā die ac nocte interfectos ppl̄i mei.
In vtraqꝫ vita ꝯſtituti digne eaꝫ poſſunt laudare.
¶ Quarto ipa ad amplexandū dedit ſymeoni fili-
um ſuū. Et ipſe ſymeon dn̄m bn̄dixit. ⁊ ſic nos de-
um debemꝰ laudare. ꝓ oībus bn̄ficijſqꝫ ſuis gra-
tes referre. Et ſic ex ꝯſequēti meremur deo ⁊ ỽgi-
ni glioſe accepti eſſe vt veniā pctōꝝ mereri valea-
mus ſua interceſſione. ⁊ gratiam in preſenti ſecu-
lo ⁊ gloriam in futuro Amen.

¶ Sermo. lviij. Ad idem.

Lumen ad reuelatio-

nē gentiū ⁊c. Lu. ij. ¶ Sciēdū lumē
eſt multiplex. Primū eſt naturalis itelli-
gētie. illud ex ſe nō ſufficit ad verā cognitionē. q2
ſepe falliꝫ in ſuis iudicijs dicēs malū bonū et bo-
nū malū. ponēs tenebras lucē ⁊ lucem tenebras.
Iſa. v. Tale lumē habuit nathan ꝓpheta de q̄ ſcri-
bitꝫ. j. Paralꝫ. xvij. Vn̄ interrogatꝰ a dauid de edi-
ficatiōe tēpli dixit ex lumine naturalꝫ intelligētie.
Via q̄ habes in corde tuo fac. q2 dn̄s tecū eſt. ⁊ iō
fefellit eū in ſua intelligētia. ꝓpter qd̄ dixit ſalua-
tor Lu. xj. Vide ne lumē qd̄ in te eſt tenebre ſint.
Hoc tn̄ lumē naturalis ſciētie cū ad bonū cōuer-
titꝫ multū adiuuat. Berꝫ. Si q̄s calet ingenio ⁊ vi-
get arte inſtrumēta hec ſunt tā viciorū q̃ ỽtutum
Viciorꝫ his q̄ ſua ſciētia abutunꝫ. ⁊ ad hoc ſapiē-
tes ſunt vt ſeipos excuſant ſeu excuſare ſciāt. De
qbus. v. politicorꝫ. Seuiſſima eſt iniuſticia q̄ habꝫ
arma. Etiā ſunt inſtrumēta ỽtutū. ſicut in his ptꝫ
q̄ volūt ea vti ad dei laudē. vt legiꝫ de ſctō Dyoni-
ſio. q̄ ſciētia naturali claruit. ⁊ poſtea ſpūſctō illu-
ſtratus. ſubtiliꝰ ⁊ ꝓfundius diuinas ſcpturas
ſcripſit ⁊ intellexit. ꝓpter qd̄ legiꝫ dixiſſe apl̄m de
Ariſtotele. O ariſtoteles ſi te inueniſſem qualē te
deo reſtituiſſem. Voluit in hoc apl̄us vt ſi intelli-
gens fuiſſet in naturalibꝰ abſqꝫ dubio exinde leui-
us ad intelligentiā veniſſet rerū diuinarū. nō tn̄ lu-
mē illud ex ſe ſufficit. ¶ Scd̄m lumē eſt lr̄alis ſci-
entie. illud etiā nō ſufficit niſi lumie ſpūali adiun-
cto vn̄. j. Chorꝫ. viij. Sciētia inflat. hoc itellige dū
lumē ſpūale ei nō adiūgiꝫ. Similitudineꝫ ponit.
Berꝫ. dicēs. Licet bonos cōſtat eſſe cibos. tn̄ tu in
ſumēdo modū ⁊ ordinē nō ſeruās reddis tibi ma-
los ⁊ nō bonos. Et ſic de ſciētia. Bern̄. Deus non
diligit ſcientē ſ3 diligit modū in eo habentē. ꝫ ſciē-
tia lr̄alis ſine ſpūali ſꝑ nocet. Job. xviij. Lux ipſo-
rū peribit ⁊ extingueꝫ. Impij ſunt q̄ nō ad laudeꝫ
dei ſ3 ſui hec duo lumina ordināt. Et tn̄ lumē hoc
q̃tū ad ſalutē ꝓficiēs ⁊ ꝓdeſſe pōt diligēdo. put
hortamur Sap. iij. Diligite lumē ſapiētie. Cuius
rō. q2 vt diciꝫ ꝓuerb. xiiij. Acceptus ē regi miſter
intelligēs. ¶ Tertiū eſt lumē ſpūalis influētie. et
illud ſufficit: afficit ⁊ ꝑficit. ⁊ eſt itima deuotio in-
flāmans affectū. de q̄ Iſa. lx. Surge illuminare
hierl̄m q2 venit lumē tuū. Q2 aūt hec deuotio lu-
mē dꝫ appellari diciꝫ Eccl̄s. xj. Dulce lumē ⁊ de-
lectabile oculis videre ſolē. Sol ꝫ iuſticie hic per
grām nō poterit delectabilr̄ videri niſi ꝑ lumē de-
uotionis. iō Berꝫ. Cū purgatꝰ ⁊ exercitatꝰ fuerꝫ pe-
te tibi dare lumē deuotōis. q2 inter aīaꝫ ⁊ deū nul-
lū cadit medium niſi pctm̄. Iſa. lix. Iniq̄tates vr̄e
diuiſerūt inter vos ⁊ deū vr̄m. ⁊ abſcōderūt faciē
eiꝰ a vobis. Cū igiꝫ hō ſe de pctō purgat tūc ſtati
amor dei tanq̃ calor ꝺ igne. radius de ſole exit ad
aīaꝫ. ex cuiꝰ cōtactu incipit ipa caleſcere. ⁊ viceuer-
ſa deū diligēter ⁊ feruēter diligere. Gre. Amor dī
amorē aīe parit ⁊ ꝓijcit. ſicut ſol radiū ꝓijcit ⁊ re-
uertiꝫ. ſic deus calorem amoris ꝓijcit in aīaꝫ. ⁊ de
aīa in deū redit. Et hec deuotio dꝫ lumē ꝓpꝫ tria q̄
in lumie habenꝫ. ſ. ardorē. ſplēdorē. ⁊ decorē. de q̄-
bus ſupra in ſmone p̄mo de purificatiōe. notabi-
li vltimo. ¶ Circa qd̄ ſciendū vlterius tria ſūt
p̄ncipalr̄ q̄ lumē cuſtodiūt ne extinguaꝫ. hec ſili-
tudinarie faciūt vt lumē deuotiōis in cordibꝰ no-
ſtris nō extinguaꝫ. Primū ē qn̄ a vēto cuſtodiꝫ ſi-
ue abſcōdiꝫ. ſ. elatiōis. Proptꝫ qd̄ ipe ſaluator dic̄
Mat. vj. Attēdite ne iuſticiā vr̄am faciatis coram
hoībus vt videamini ab eis. Neſciat ſiniſtra tua
qd̄ faciat dextra. Gre. Hic depdari deſiderat qui
theſaurū publice in via portat. Scd̄o ſi nō dꝫ ex-
tingui dꝫ cādelis ardētibus aſſociari. i. ꝯgregatiōi
bone ⁊ ſctē vt aliorꝫ adiutorio foueaꝫ Eccl̄es. iiij.
Melius eſt duos ſil̄ eē q̃ vnū. habēt eīn emolu-
mentū ſocietatis ſue. ſi vnus ceciderit ab alio ſub-
leueꝫ. Prouer. xxxviij. Frater q̄ adiuuaꝫ a fratre
q̄ſi ciuitas firma. Sicut eīn in ciuitate vnꝰ murus

aliū corroborat ſic in cōgregatione bonoꝝ. Idcir-
co Iſid. dicit. Bonā ſocietatē q̄re. ſi eris ſoci⁹ con
uerſatiōis eris ꝛ ſocius v̄tutis. ¶ Tertio q̄ſi ſemꝑ
ligmen cere adminiſtrat pabulū. Spūal'r. et ſic pa-
bulū oꝑationis bone Prouer. xxvij. Cū defecerit
ligna extinguet ignis. Et ſicubi defuerit opera bo
na extinguit ignis charitatis. et perit oē qd̄ agit.
Idcirco Leui. vj. Ignis in altari meo ſemꝑ arde-
bit quē nutriat ſacerdos ꝑ ſinglos dies ſubijciēs
ligna. D ¶ Et nota ſicut tria ſunt q̄ cuſtodiūt lu
mē ne extinguat. ſic tria ſunt q̄ impediūt ne extin
ctū reaccēdat. ſ. remotio. humectatio. ꝛ groſſi cor-
poris interpoſitio. Sic q̄uis ꝑdicatores habent
ignitū eloquiū tn̄ aliq̄s accēdere nō poſſunt. Pri
mo q2 familiaritate vel vicinitate auditores eis n̄
aſſociant. Prouer. xiij. Qui cū ſapiētib⁹ graditur
erit ſapiēs. ꝛ amicus ſtultoꝝ ſilis illis efficit. Sic
dī Deut. xxxiij. Qui appropinquāt pedib⁹ ei⁹ ac
cipiūt de doctrina eius. Predicatores ſunt pedes
dei q̄ ꝑ vniuerſuꝫ mundū deū portāt. illis oportet
appropinq̄re ſi volum⁹ illumiari. ps. Declaratio
ſermonū tuoꝝ illumiat ꝛ intellectū dat paruulis
Scd̄o aliq̄ deliciarū ſclariū amore humectant. j.
Choꝝ. ij. Aialis hō nō ꝑcipit ea q̄ dei ſunt. Rom.
viij. Qui ſm carnē ſunt q̄ carnis ſunt ſapiunt. qui
v̄o ſm ſpm̄ ſt q̄ ſpūs ſūt ſentiūt. Et id̄ ſubdit apl's
ibidē. Qui in carne ſunt. i. q̄ carnalit ꝛ delicioſe vi
uunt. deo placere nequnt. Et iterū. Si ſm carneꝫ
vixeritis moriemini. Tertiū qd̄ impedit ne lumē
extinctū reaccēdat eſt groſſi corꝑis interpoſitio. i.
terrenoꝝ amor ꝛ ſollicitudo. Mat. xiij. Sollicitu
do ſcl'i hui⁹ ꝛ amor diuitiarū ſuffocāt dei v̄bū. qd̄
eſt ꝛ habet ſe tanq̄ lumē aie. de quo ps. cxviij. Lu
cerna pedib⁹ meis v̄bū tuū ꝛ lumē ſemitis meis
Volens igit hic fulgere in gr̄a dꝫ ſe cuſtodire ne
lumē gr̄e in ip̄o extinguat. Et ſi extinctū fuerit dꝫ
a ſe remouere impedimēta vt d̄ nouo accēdet. Et
q̄ hic in p̄nti ſcl'o fulget ꝑ gr̄am ꝛ deuotionē in fu
turo fulgebit in gl'ia ꝑ eternā ꝯſolationē ꝛ gl'ifica-
tionē. Lumē aūt gr̄e ꝛ gl'ie habet virgo impetrare
gl'ioſa. Quere de hoc exemplū. Recurram⁹ igit
ad merita ipſius matris gr̄e ꝛ miſericordie.

¶ De ſancta Dorothea ¶ Sermo lix.

Vigilate et videte. q2
neſcitis diē neq̄ horam. Mat. xxv. ¶ In
ſumma euāgelij tria innuunt. Prio bo-
noꝝ ꝛ maloꝝ finalis diſcretio. ibi. Simile eſt re-
gnū celoꝝ. Scd̄o ſingloꝝ vniuerſalis reſurrectio
ibi. tūc ſurrexerūt oēs v̄gines ille. Tertio maloꝝ
eternalis excluſio. ibi. Amē dico vobis neſcio vos
¶ Dixi p̄mo innuit bonoꝝ ꝛ maloꝝ diſcretio. In
terim q̄ ſumus in hoc ſcl'o nō poſſumus veracit
ꝛ certitudinaliter diſcerni q̄les ſum⁹. in fine auteꝫ
cuiuſlibet apparebit. Et hoc declarat ꝑ v̄ba ꝛ exē
pla p̄ntis euāgelij. vbi dicit Siſe eſt regnū celoꝝ
Gre. id eſt militās eccl'ia. decē v̄ginibus. id ē vni-
uerſitati fideliū: qui ꝓpter integritatē fidei v̄gines
vocant. Et ſic viri ꝛ mulieres v̄gines dicunt. ij. ad
Choꝝ. xj. Deſpōdi vos vni viro. ſ. ꝑ fidē. v̄ginem
caſtā exhibere xp̄o. Aug. Per v̄ginē caſtā intelli-
git continētia a vicijs ꝛ voluptatibus. ad quā ſcꝫ
ꝯtinentiā oēs fideles obligant. qui oēs ſignifican
tur per decē ꝓpter decē mandatoꝝ dei impletionē
Mat. xix. Si vis ad vitā ingredi ſerua mandata.
Et ſic dicit Chriſ. ſuꝑ Mat. Ideo ponit vniuerſi
tatē fideliū in perſona v̄ginū vt oñdat licet v̄gini
tas magnū q̄d ſit. tn̄ ſi oꝑibus bonis nō eſt fulcita
cū adulteris foris eijcit. ideo neceſſe eſt vt habeat
bona oꝑa. Greg. Nō ſufficit mala non agere niſi
q̄s ſtudeat bonis oꝑibus abundare. Ideo ſubdit.
Accipiētes lāpades ſuas. i. bona oꝑa ſm Aug⁹.
Sicut lāpades vitree ſunt trāſlucide. ꝛ ſic oꝑa nr̄a
etiā corā alijs lucere debent. Matth. v. Sic luceat
lux v̄ra corā hoib⁹ vt videant oꝑa v̄ra bona ꝛ gl'ifi
cent p̄rem v̄rm q̄ in celis eſt. Chriſ. aūt ꝑ lāpades
fidē intelligit. Sicut em̄ lāpas illuminat domū.
ſic fides aiam. Propter qd̄ dicit poſt baptiſmum
accipe ſtolā candidā. lāpadē ardentē. ꝛ cuſtodi ba
ptiſmū tuū vt poſſis xp̄o occurrere. Subdit. Exi
erunt obuiā ſpōſo ꝛ ſponſe. id eſt xp̄o ꝛ eccleſie ſe
p̄parauerūt ad obediendū. Exire eſt mūdo ꝛ vi
cijs renūciare. Sequit. Quinq̄ aūt ex eis erāt fa
tue ꝛ quinq̄ prudentes. Prouer. xxiij. Qui cogi
tat mala facere ſtultus eſt. qui aūt cū charitate ex
ſpūali ſapore ꝛ prudēti ordine ſe in deū ferūt pru-
dentes ſunt. Ad h̄ hortat nos Hiero. dicēs. Oēs
ſenſus nr̄os in deū referamus. ſ. viſum. auditum
guſtū tactū. Aliter dicit Gre. Qui recte credunt ꝛ
iuſte viuūt prudētes ſunt. q̄ aūt ꝯfitent fidē ꝛ nō
agunt opera ad ſalutē fatui dicunt. de q̄bus ſub-
dit. Quinq̄ fatue acceptis lāpadibus. i. fidē. non
ſumpſerūt oleuꝫ ſecū. i. charitatis oꝑa. Quid pro
deſt lāpas ſine oleo. ꝛ ſic fides ſine oꝑibus. Gre.
Quid ꝓdeſt ſi redēptori nr̄o fide iūgimur. mori-
bus aūt diſiungimur Iaco. ij. Fides ſine oꝑibus
mortua eſt. i. nō fructuoſa. Hiero. Quid ꝓdeſt ſi
deū fide inuocas quē oꝑibus negas. Iſid. Beat⁹
eſt q̄ recte credit. et credēdo bn̄ viuit. ꝛ bn̄ viuēdo
rectā fidē cuſtodit. Alio mō ſm Aug. Fatue hn̄t
lāpades ſine oleo. i. bona oꝑa ſine recta intētione.
Gre. xxiiij. mora. Qui rectā intentionē in oꝑe nō
tenet opus ꝛ cultū ꝑdet. Luc. xj. Si oculus tuus.
id eſt intētio tua nequā eſt. totuꝫ corpus tuū tene-
broſuꝫ erit. i. totū opus Hiero. Opus cōmenſura
tur intentiōe. quantū intēdis tantū facis. Vn̄ ma
giſter in. ij. diſ. xl. Actus ſimpliciter mali ſunt q̄ ꝑ
uerſam intentionē habēt. ſm Gre. Lāpades ſine
oleo. i. oꝑa ſine charitate. Vn̄ ſic lāpas ſine oleo
fetet. ſic op⁹ ſine charitate. j. ad Choꝝ. xiij. Si cha
ritatē nō habuero nihil ſum. ꝛ tales dicunt fatui.
Per oppoſitū aūt ſe habēt prudētes. d̄ q̄bus ſub
dit. Prudētes v̄o acceperūt oleū in vaſis ſuis cū
lāpadib⁹. Hilari⁹ ſuꝑ Matt. Vaſa ſunt humana
corda. oleū eſt opus bonū in charitate factū. Sic
ḡ receperūt in vaſis oleū cū lāpadibus. i. fidē cuꝫ
opere. opus cū intentōe. oia illa cū charitate Hu
go. Charitas eſt deo ita familiaris vt māſionē hic
nolit vbi charitas nō fuerit. ꝛ dicit idē i lib. de lau
de charitatiꝫ. Charitas facilius vincit deū q̄ ho-
minē. Per oppoſitū dicit Hilari⁹ ſuꝑ Ioh. Fru-
ſtra eſt ois operatio niſi aſſiſtat dei dilectio Seq̄t.
Morā aūt faciente ſponſo id eſt deo q̄ pius eſt. et
nō immediate iudicat ꝛ punit. Iſa. xxx. Expectat